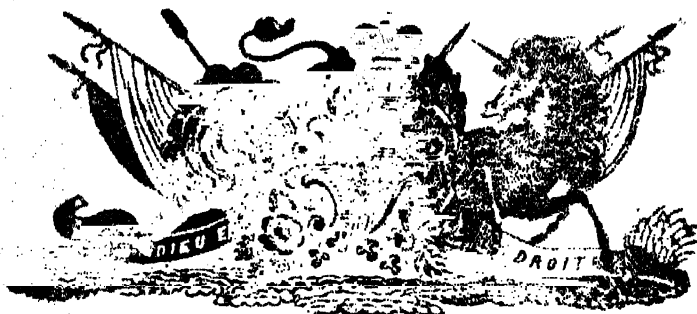
આ ઉઘે આજુ ઝપે આઠ્ઠા સામુ પાછુ ન જુવો
લશોતો ખુશી થશો નહીલેશો તો પછી પસતાસો

નવીન ! નવીન !

શહેરમાં ગવાતા ગરબા સંગ્રહ.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર
માસ્તર કાલીદાશ ભગવાનદાશ

સુરત. "ધી રાઇઝીંગ સ્ટાર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
ગંગારામ આતમારામ પંડીતે છાપ્યા
સવંત ૧૯૫૧ સને ૧૮૯૪

કીમત ૮ આના

નવીન નવીન નવીન

રશોક.

શેહેરમાં ગવાતા ગરબાસંગ્રહ

નળ રાજાનો ગરબો.

ગરબી બરાનપોરી.

કે નળ રાજાનુ આખ્યાન ॥ તમે ધરી લોને ધ્યાન ॥ દમયંતી શોયંબળ કહું તુજને કે નૈસદ દેશનો નળરાય તેતો મરગ્યા રમવા જાય ॥ ત્યાંથી લાવ્યો જનાવર એક હંસને ॥ હંસ કેહવા લાગ્યો વાત ॥ રાજા નલની સંઘાથ॥ મને મુકીદો મહારાજા॥ મારી નારી રૂએ શું કહું તુજને॥ સો પુત્રની છે માત ॥ તેને મળી આઉં આજ આપ્યુ વચન છોડી દીધો હંશને ॥ હંસ ઉડયો ઉડયો જાય॥ એની નારીની પાસ ॥ત્રણુ દીવશમાં આવ્યો રાજા કને.

સાખી.

રાજા હંસ ઘર લાવ્યા ॥ તેને હૈડે હરખ ન માયે
હંસ વાહન બ્રમાતણું તેને ના તે કેમ કહેવાયે.

વચન આપું આપો આપરાજા પુછે હંસને વાત તમેકન્યા લાવોની

સોધીને હંસ ઉડયો ઉડયો જાયે ॥ સોધ્યા સ્વર્ગ પાતાલ ॥ ત્યાંથી ઉડયો કુંડળપુર નગરીમાં કુંડળપુરના છે રાય ॥ રજા ભીમક કહેવાયે ॥ તેની પુત્રી કુંવારી એક દમયંતી ॥ તે તો કુંવારી કહેવાય જોવા રહેછે વાડીમાંય ॥ હંસ જઇને બેઠો ઝાડઉપર કરે નળના વખાણ ॥ થયું કન્યાને જાણ ॥ જુવો કોણ બોલેછે નર વાડીમા.

સાખી.

દમયમતીએ દાસીને કહ્યું ॥ જુવો કોણ બોલેછે વાડી માંહે એવા નર તે કોણછે ॥ વળી કેમ કરીને ઓળખાય ॥ દાસી ફરતી ફરતી આવી ॥ હંસ બેઠો નીચી ડાલી ॥ વહાલો હાથે કરીને પકડાય ગયો ॥ નારીએ ચાંપ્યો રૂદીઆ સાથ ॥ પછી પુછી નળની વાત ॥ એવા નળ કુંવારા કેમ રહયા ॥

હંસ કેહેવા લાગ્યો વાત ॥ રાણી દમયંતી સાથ ॥ તેના તેજ થકીરે રવી જાંખોથયો ॥ નારીનું વચન લઇ હંસ ઉડયોછે તહી પાછો ફરીને નૈસદ દેસ ગયો.

સાખી

રાજા ભીમકની પુત્રી તેની પતળી સરખા કાય
ત્રણ ભુવનમાં ફરી વળ્યો ॥ એવી કન્યાની નહીં જાત

તેના તેજ તણો નહીં પાર ॥ તમે શું કરો વીચાર ॥ જઇ પરણોની કન્યા દમયંતી ॥ નારદમુની જે કેહેવાય તે તો દેવ સરગમાં જાય તેને કહયા સમાચાર જઇ ઇંદ્રને અગ્ની વાયુ વરૂણ સાથે જમ રાજા જાયે તેણે કીધાં ચરિત્ર રાયે છળવાને પાંચે બ્રાહ્મણ

થઇ આવ્યા ગયા નળરાજા પાસે હમને પરણાવો એક કન્યા ને

સાખી

પચે મંડપમાં ગયા પાંચે નળનું રૂપ
આવી હની વરમાળા રોપવા તે ગઇછે પાછી ફરી
પુત્રી પુછે પીતાને વાત ॥ પુત્રી પુછે પીતાને વાત ॥ માળા કો
ને આરોપું ॥ અહીં આવ્યા છે પાંચે નળ બનીને ॥ નારી ફરતી
ફરતી આવી ॥ વરમાળા આરોપી નળ રાજાને ॥ એકે એકને
દીધા શ્રાપ ॥ રીંછ, રોઝ, વાઘ વાંદર બન્યા ॥ તે તો દેવ સભ
માં ગયાં એતો ઓસીયાળા થયા ॥ ઘરની નારીઓ મેહેણા દે છે
ઘણાં એમ કહેછે ખુસાલદાસ સાબાસ જગજીવન ॥ એ તો ઠબ
જુગ વાધ્યો નળ રાજાને.

૨ શકળશા વાણીકનો ગરબો.

(બરાનપોરી રાગ)

પ્રથમ આપો તમે ધ્યાન ॥ પછી શુણજો દઇને કાન ॥
આ ગરબાનુંછે માન ॥ એમ વાણી વદું ॥ ૧ ॥ શકલશા
વણીક મોટો શેઠ ॥ તેને હરીના ઉપર હેત ॥ નિત્ય સાધુ જમાડે
એક ॥ પછી ભોજન કરે ॥ ૨ ॥ જેહની ચંદ્રાવતી નારી ॥ સ્વામી
જાણે દેવ મોરારી અતિ ભક્તિ કરેછે સારી ॥ ખરા દીલ થકી
॥ ૩ ॥ ત્યારે પ્રભુને ચીંતા થઇ ॥ તે તો બઠાં આકીન બઇ
તેનું શત મેલાવું જઇ ॥ એતો શું રે કરે.

સાખી

શ્રી હરી કીરપા કરી સાધુ ન જડે એક;
નગર બધું ફરી વળ્યો. થાકયા શેઠાણીને શેઠ.

એવી રીતે એવી રીતે, અની હાંરે એવી રીતે, મનમા થયાછે નીરાશ મને અપવાસ થયાછે સાત, લજ્જા રાખજો દીના નાથ એવી સ્તુતી કરે ॥ ૧ ॥ ત્યારે પ્રભુને ચીંતા થઈ તે તો બેઠા આકીન લઇ, તેનું સત્ય મેલાવું જઇ, એ તો શું કરે શ્રી હરી અતિત રૂપ લાવ્યા, એનું પારખું જોવા આવ્યા, ત્યાંતો ત્રીભોવંન પધારયા. મારૂં મન હર્યું ॥ ૩ ॥ મુખે શરીરે રંગત વહેછે, શીતળ પાણીએ નવરાવે, તેનુ ચ[illegible]ગુ મત [illegible]યછે, આ કીન મારૂં ફલીયું ॥ ૪ ॥ રસોઇ બનાવી કીધું [illegible]ક, પીરસ્યા પુરીને દુધપાક, રખે કરશો આડો આંક, મારૂં મન હર્યું ॥ ૫ ॥

સાખી

અતિત કહે જમતો નથી હમે અઘોરી સાધુ જન
માસ મટોડું ખાઇને રહીએ, નહીં ખાઇએ તમારૂં અન

એવી રીતેરે એવી રીતે અનીહાંરે એવી રીતે શેઠ છાનો માનો માંસ લાવ્યો, તેનો મરમ કોઇએ નવ જાણ્યો, તેનો પાક પણ બનાવ્યો, મારા સંત જમે, ત્યારે અતિત બોલ્યો વાણી, સુ રતા રાખો નરને નારી, કરો કામ એક વિચાર, તાહરા ચેલઈ આનેલાવ બડી હુંશ ધરી, સજો સોલે તમે સનગાર, આંખે આ જની આંજો સાર, આંસુ નવ પડે લગાર, રંગ તાંન માગુ હમો

બીજુ રૂપ શ્રી હરીએ ધર્યું, ભણે નિશાળે નાનું બાળ, ચે

સ્યાને જઇ ભમાવ્યો, તાહારા મા બાપે આણ્યો કાળ.

એવી રીતે એવી રીતે, અની હારે એવી રીતે, અન્યરૂવી ચાર પુત્રે કીધો માથે ખડીયો પાટી લીધો, ઘેર આવી ઉભો સીધો, મળ્યો પિતાને, પુત્ર હશીને મુખથી કહેછે, વચન પીતાં જીનું જાયછે. કાયા શું કામ આવેછે કારજ તમારૂં કરો, વણીકે હાથમાં લીધી પાલી, ચેલાને નાંખ્યો મારી, તેને ખાંડણીયામાં ખાંડી, મનથી નારે ડર્યો, રસોઇ બનાવી તઇયાર. ઉઠો અતી પ્રભુ સાર સતને ધરાવી નીધાર તમે પારણા કરો.

સાખી

વાંણીયા કામ વંડી ગયું, એ તો અંન કેમ મુજથી ખવાય
વાંઝયા અંન જો ખાઉં તો માહરૂં જપ તપ સઘળું જાયે

એવી રીતેરે એવી રીતે અની હાંરે એવી રીતે, મનમાં પસતાઇ બહુ રહેછે, ચંદ્રાવતી મુખથી કહેછે, માહારા પેટમાં ગર્ભછે. હું બતાવું તુંજને, પાલી લીધી હાથની માંહે, જેવી પેટ ચીરવા જાયે, ચડ્યા લઇને હાથ સહાયે, બાઇ આજુલમ કરયો, તાહરી ભકતી શાવની સાથે, કુંવર મારીયો તો મુજ માટે દર સન દીધાં દીનાનાથે, માથે મોર મુગટ પીતાંબર શોભે, પિતાઅંર ના પરવાર, પ્રગટ થયાં કુંજબીહાર, માંગો માંગો નરને નાર, પુત્ર જીવતો કરો.

બોલાવ તંહારા કુંવરને, બાહરથી આવેછે ઘરમાંયે,
જુવેતો આવે મલકાતો, માત પિતા ખુશી થાયે

એવી રીતેરે એવી રીતે, અની હાંરે એવી રીતે, છોકરો

આવ્યોછે ઘરમાંયે, માંત પિતા ભેટયા ત્યાંયે, દેખી હરખ ન માંયે
શું કહુ તમને, જે ભકતી હરીની કરે, તેને ચરણે ચીત ધરે,
કહે મગન શરે, તેના આકીન થકી,

ગેડીદડાનો ગરબો.

માતા જશોદાનાં બાલ, જનમાં શીરી નંદલાલ.
ત્રણ લોકના પ્રતીપાલ, થઆ ભગવાને
બલીભદ્ર સંગે ભાઈ, નીત્ય ચરાવે છે ગાયે.
ઇચ્છા થઇ મનમાંયે, જઇએ રમવાંને.
ગેડીદદો લીધો હાથ, ચાલ્યા જમનાંને વાટ.
બાલ ગોવાળ સંઘાત. લીધા તેડીને.

સાખી.

કૃષ્ણજીએ દડો ફેંકીઓ, દડો લાવ્યા બલીભદ્ર ભાઇ
બલીભદ્રએ દડો મારીયો, જઇ પડયો જમુનાંમાંઇ.

ચાલુ

કૃષ્ણ શીરપર પડયો દાવ, હવે દડો લઇઆવ.
જમનાં જલમાં જંપાવ, દડો લેવાને.
મન મગન ગોપાલ, ચડયા કદમોને ડાળ
પેસીગયા પાતાલ, કાપ્યું જમુનાનું નીર,
કાલી નાગને દુવાર, જઇને ઉભા શ્રી મોરાર.
જાપીયુ નાગણી એ તેવાર, દીઠો બાળકને

સાખી.

નાગ મુખથી ઓચરે, તું કાહાંથી આવ્યો નાનોબાલ.

નાસવું હોયતો નાશજે. નહીંતો આવ્યો તારોકાલ.
ચાલુ, મારાનાગને થાસે જાણ, ડંખી લેશે તારા પ્રાણ.
તુંતો મારૂં કહ્યુ માન, જાની અહીંઆથી.
તારા નાગને જગાડ ॥ હુંતો જોઉં એકવાર ॥ બલ હોયતો દે ખાડ જુધ કરૂં હમણાં ॥ નાગ જાગો તખત ક્ષન ॥ તત્પર થયા હરખી મન ॥ વીચાર કીધો પોતે મંન ॥ નાગછે ભારી

શાખી

નાગ આવ્યો હાંફતો, મોટો છે વીકરાળ
બાળકને હવે મારશે, પડી નાગણીઓને ફાળ

ચાલુ

જુઓ નાગ તણો રંગ, કૃષ્ણે કાળું કીધું અંગ
જુધ કીધુ નાગણી સંગ મનમોહને-
સસ્ત્ર મુખનો જે નાગ, જુવે નાશવાનો લાગ
કૃષ્ણને ધરીઆ છે પગ, કરી અશવારી.
નાગની આવી દોડતી, હાથ જોડી કરી સ્તુતિ ॥ મારા નાગને દો છોડી દડો લીધો શહી.

સાખી

પગમા પવન પાવડી, મોર મુગટ કુંદળ કાનં
પેરા પીતીબર ધોતીઆ, શામય રૂપે શ્રી ભગવાંન.

ચાલુ

નાથુભાઇ કેહે એ જોઉં વારી તારા ગરબાની બલીહારી નીત આવે નરને નારી ॥ દરશન કરવાને.

૫ ગવતમ રૂશીનો ગરબો

નમુ ગણુપતીને પાયે ॥ શમરૂ શારદાજી માયે ॥ તમે કરજો મારી શાયે ॥ જોડું ગરબાને ગઉતમ મરૂક્ષી મોટા મુની ॥ તેની વાત કહુંછુ શુની ॥ તેને ઘર રસીઆની ॥અહલ્યા સતીછે ઘણી જેના રૂપનો નહીં પાર ॥ આવી ઉભી ઘરની બાર ॥ જોયુ ઇદ્રએ એકવાર ॥ આવો તેનારે ભણી ॥ જોતા થયો કામાતુર થઇ રહયો ચકચુર ॥ જેવો બની રહ્યારે રનસુર ॥ જોતા તે નારે ભની ॥

શાખી.

કામાતુર ઇંદ્ર થયો, જોયુ નારીનું રૂપ.

માહોબાન વાગ્યાં તે નારનાં ॥ તેમાં મોહયા મોટા ભુપ શરવે અપ છરાઓ જોઇ ॥ તેના સરખી નહીં કોઇ ॥ હવે મણું એને જઇ ॥ કરૂં ઇંદ્ર રાણી ॥ ઈદ્ર ચાલો તાંહાથી જાય ॥ આવી નીત ફેરાખાય ॥ તેનો મેલાપ નહીં થાય ॥ આવો મલવાને ॥ રાત મધરાત વીતી ગઇ ચંદ્ર ઉગ્યો ગગન માંઇ તેને ઇંદ્રએ જોયો તંઇ ॥ આવો પુછવાંને ॥ ઇંદ્રએ મેલી મનની લાજ ॥ તમને શપનું કે વશુ આજ ॥ આવ્યો મળવાને કાજ ॥ અલ્યા નારીને ॥ ચંદ્ર વીચારે મન ॥ ખોટા પડેછે શુકન ॥ એમા થાસે કાંઇ વીઘન ॥ સત કહુ તુજને ॥

સાખી

ઇદ્ર ચંદ્ર કપત કરી લીધુ મરઘનુ રૂપ તેની વાર
મધુરે શબ્દે વાણી કરી રૂષી ગવતમ ને દરબાર.

થાલ શુતા અઘોર વંનની માંય શબ્દ મરગનો સુણો તાય જાગી ઉઠા ગવતમ તાય થઇવખત ઘણી ॥ લીધી પુંજા પાતરી ભારી ॥ જઇ અંજની ને જગારી તેને દરવાજે બેશાડી ॥ ગયા નાવાને ॥ ગયા ગંગાજીને તીર ॥ તેનાં ચલકી રહા નીર ॥ જોતાં નવ રહી ધીર ॥ રૂશી ગઊતમ ને ઇંદ્રે ગવતમનુ રૂપ ધરી ॥ ઘર-માં પઠે! હીમત મારી ॥ જ્યાં સુતી અલ્યા નારી ॥ લાગ્યો જોવાને ॥ જાગી ઉઠી અલ્યા નાર ॥ તેને કાધો વીચાર ॥ પાછા કેમ આવ્યા ભરથાર લાગી પુછવાને. ॥

ઇંદ્ર કહે નારી શુણો, છે રાત ચંદ્ર અંકાશ
શુભ ઇછા મુજને થઇ માટે આવો ત મારી પાસ.

ચાલુ

એમ કપટ કીચો જારી ॥ ભોગવી છે સતી નારી કેમ ના ઓળખ્યા ભરથાર ॥ વાત બનવાની ॥ એટલે રૂષી ગેર આવ્યા ॥ તેને અંજનીએ અટકાવ્યા ॥ ઊતા મારા ગરમાં આવ્યા ॥ અલ્યા તું છે કોણ ॥ ચડી ગઊતમ ને રીશ ॥ ચકચુર ચડવા શીશ ત્યાં તો પાડી બુમ ચીશ મારી અંજનીને ॥ ઇંદરે વીચાંરૂ મનમાયે ॥ હવે જાવું અહીથી કાય રૂપ બીલાડીનું લઇ લાગો જોવાને ॥ રૂશી બોલ્યા તેની વાર ॥ અલયા ઉભો રેહે મજાર ॥ તારા જીવતરને ધીકાર શરાપ દઉં તુજને ઇંદ્રચંદ્રને શરાપ આપચો થયો અંજનીને સરાપ અલ્યાની સલ્યાથઇ રૂશી ગવતમને પરતાપ નારી ઘણી શતી વાની ખોટી સંગત નારી તણી ગઇ લંકા રાવણ ની દશ સીશનો ઘણી ગરબેઃ શંપુરણ

માતપીતાની કાહુવડનો ગરબો

જાત અપંગ લે.ચન તેનું નામ છે કરણુ તેનો પુલ શરંવણુ સા રૈયે પુત્ર છે. પાંચ વરસનો થયો લઇપાતી ભણુવા ગયો માત પીતાની આગન્યા પાલેછે. પીતા કહે મારા તન પાલો મારોરે વ ચન. તીરથ જાત્રાનું મંન. બહુ થાએ છેયે કે તીરથ નર્મદામાં નાંઇએ સરવે પાપ પ્રલે થાયે, એવું શાસ્ત્રમાં કહેવાયછે,

સાખી

એવું શુણી શરવણુ ગયો. જ્યાંછે મીત્ર સુથાર.

શરવંણુ ચંદન કરત લઈ કરી. ઉભો તેને દ્વાર.

ચાલુ. કે ઘરમાં ઘડે છે સેથાર, જઇને કીધોછે જુહાર. એક કાવડ ઘડીઆળ, તુતો મીત છેએ. સુથાર કહેછે સરવંનમીત્ર. કેમ ઘડાવો કાવડ, કાહા જાવુંછે. તે શાચુ કહેવુ મુજને. કે માલ જાવું મારે આજ. આંધલા માબાપોને કાંજ. તીરથ જાત ના લઇ જાયે. એમ કહું તુજને. કાવડ લીધી તેનીવાર. ઘરમાં જઇ કરા તઇઆર. આંધળા બેશાડા માં બાપ. નીકલો બારણે.

શાખી.

શરવણુ ગેરથી નીસરો. વલી તત્બર થયો તૈયાર.

ખાંધ ઉપર કાવડ ધરી. લઇ ચાઈલો તે જાયે.

ચાલુ. કે ફરતા ૪રતી ગામોગામ. કે જઇ આવેછે મુકામ. તાંતો કરે વીશ્રામ. દુઃખ બહુછે. એવી રીતે ચાલ્યો જાયે. પડયો જંગલની માહે. માત પીતા તે મુખથી બોલેછે. માતા કહેછે મારા બેટા. હજુ ઘણા રહયાછે છેટા. પ્રાણી વીના જીવડો જાયછે

તરશે ગળુ શુકાઈ જાયે. મુખથી કંઇ ના બોલાયે એટલામાં તે એક વડ આવ્યોછે.

સાખી.

વડ નીચે આવી ફરી, વળી પ્રભુજી કરજો સાહયે.
હું વીનતી સરવે કરૂં કાવડ ભેરવી વડની માંયે

ચાલુ. અહી રહુંજો માંરી માંત. કહીને ઝારી લીધી હાથ. ત્યાં તો થઇછે મધરાત ખાડી કાતરછેયે. ગયો તળાવની ઉપર. જારી નાખી પાણીઅંદર. થયો અવાજ તો જળની માંહિ દસરથ રાજા ને થયું જાણુ શીકાર આવ્યોછે નીરવાણુ એક લીધુ ધનુષ્ય બાણુ રાજાએ શહી. બાણુ મુકયું તેની વાર. લાગ્યું શરવણુને તે વાર રામ કરીને પોકાર. પરો ધર માંતી.

સાખી

રામ શબ્દ શુણી કરી ત્યાં આવ્યોછે રાજન
ત્યાં જુવે તો પડયો દીઠો દુ:ખીઆરો શરવણ.

ચાલુ પડયો દીઠો તેની કાય જોઇ મનમાં પસ્તાયે, આ તો શરવણુ કેહેવાય, કરણનો પુત. જળની ઝારી ભરી જાવું, એના મા બાપને પાઉં,જઇને ઓશી આળો થાઉં, જારી ભરીરે લીધી દશરથ રાજા કે છે ભણી કેહેછે પીયો તમો પાણી, તેનો શબ્દ શુણી બણી બેહુ અંતરથી. બેટા શવાર કેમ થ , ત્યારે બોલ્યો તહી હુ તો શરવણુ નહી, એમ વાત કહી.

સાખી

દશરથ મુખથી બોલ્યો, તમો શાંભળો મારી માંત;

શરવણુ મારાથી મરાઇ ગયો, એવી કરી રાજાએ વાત.
ચાલુ એવુ દશરથે ત્યાહાકીધું. ત્યારે પાણી નહી પીધુ, લાખીમુની ભગત લીધું કે દુ:ખ બહુછે એ. શરવણના માને બાપ, દશરથ ને દેછે શરાપ આંધળા મા બાપનું પાપ, તુજને નડદજો કે તને પુત્ર થજો ચાર, મરતુક થાજો તેની વાર, પાણી નહી પાનાર, વીજોગ પડજો.

શાખી

શરવણુને બાપે ચીતા ખડકી કરી, તેને બલી મુવાં તે ઠાર
હવે કહો દશરથના સા હાલ.

ચાલુ નાથુભઇ કહે અખાન, એ તો રામનુંછે ધ્યાન તમો શા ભજોની કાન એમ લખ્યુ છે.

ગરબો ગીરધારી

પ્રભુ ગીરવર ધારી તારી મોરલી છે એ શારી
તે ઉપર જાવું બલીહારી, તારી શારી શીકકલ રાજા કંશને તો રોળ્યો, ગોરધંન પરવતને તો તોળ્યો મગરને તેં જલમાં બોળો એવું તારામાં બળ. પ્રભુ છોઓ ગોકુલના વાશી, તમે મારી પુતના માશી, રાખી કંસરાયની દાશી. એવી તમારી અકકલ. રાખ્યા પાંડવને તો પાશ થયો અરજુનનો દાસ કરીયા કૌરવતો નાશ, ખુપ તુકકલ પીછ્ર,ખાધા સવરીના બોર, ભલો નંદનો કીશોર. તારૂં આવડુ શું જોર, શખ્યો બહુ નકકલ, પ્રભુ રંગ ને તો રગીઓ, હાથી મેહોલવાને ધશાયો, પહેલાદને થંભે વશીઓ. કરે દુષ્ટને દખલ શુંધનવાને ધારણ દીધી, નેખધ્યા શીત

ળ કીધી વીદુરની ભાજીનેલીધી, કરીગો જનમ શફળ,

શાખા

વડ શાશુ રીશાવીયા, વળી આને શું કેહેવાય,
નડી વહુ આગળ થઇ, ને હુ ગરડી તે પાછળી,
આપો પામરી પતકુલ, મોગા મુલના અમુલ,
નરને જેહાની શમતુલ, વેચી આપ્યા છેએ

કાંચલા ભરેલા નીરધાર, વંચી આપ્યા હારો હાર, જેને જેવો અધીકાર તેમ આપ્યા છે, એમ કીધી નાગ ની રીત થઇ નર શાઇઆની જીન ગાએ ગુણી જન ગીત જે જે થઇ રહયું કહે ગાપાળ હરીના દાસ શઉ રાખજો વીશવાશ, રામ શમરણ પ્રરતાપે ગરબો પુરો થયો.

ગરબો બાણાશુરનો.

(રાગ બરાન પોરી)

શોનીતપુરનો છે રાય, રાજા બાંણા શુર કેહેવાયે. તેનો ગરબો કહુંછુ હાંએ વીસ્તારીને રાજા વીચારે છે મન. મોટુ પુલનું મરણ, શુકરાચારીયનું વચન, તપ કરો જઇને ટેક. જુવો ક ઇલાશની મહી, ગંગા વહીછે તહી તપ કરો ત્યાં જાઇ. એમ વચન કહયું, તપ કરવાં બેઠા ત્યાએ શતર વરશવઇ જાય અંગે શરપ ચાલ્યા જાય તપ ચુકે નહી.

સાખી

ઇદ્ર મંન કપટ કરી લીધુ ન્યારીનું રૂપ,
તપ જોવાને કારણે, આવ્યા ભગ્ત શનમુખ.

એવી રીતે એવી રીતે અનીહાંરે એવી રીતે એવુ શીવે લીધું રૂપ ગયા અશુર પાશે ભુપ, ભગત જોયો અનુપ વરદાન આપું તુજને. વરદાન આપોની મહારાજ સહત્ર હાથનું છે કાજ. એવું કેહેતા મહારાજે સ્તુતી કરી. તપનો માહાડો અમીઆશ માથા ઉપર ઉગ્યા ધાશ તપ, જોઇને શીવજી ખુશી થયા પછી બોલ્યા ભોળાનાથ મુકેઃ બાણુા શુરને હાથ, ઉઠ પુત્ર તુ નાથ. એમ કહીને ગયો.

સાખી

બાણુા શુર આજ્ઞા લઇ કરી, ચાલ્યો પોતાને દુવાર.
શોનીતપુરમાં આવ્યો મનમાં કરી વીચાર,

એવી રીતે એવી રીતે અની હારે એવી રીતે આવી બેઠો મેહની માય બાણુા વતી આવી ત્યાં, શીર વાંછીઆ કેહેવાય પુત્ર જોઇએ ખરો. રાજા વીચારીને મન. જાવું કૈલાસ ભોવન તપ કરૂંહું કથન. એમ કહીને ગયો. જઇ બોલો તેનીવાર તપો સાંભલો તીપુરાર. દરશન દોની દયાલ હવે કારજ શરે. વીનતી કરી કૈલાશમાએ. તમો કરજો મારી શાહે. માહારાજ પુલપુત્રી થાએ. એટલું માગુંછુંય,

સાખી.

તારે પારવતીએ શીવને કહું, એને ગાજે ઓખા નીરધાર.
બાણાસુર તઇઆર થયો. લઇજત્રા પોતાને દ્વાર.

ઓખા લીધી તેની વાર, ચાલ્યો પોતાને દ્વાર. કીધી વધામણી તઇઆર ,હૈયે હરખ ભરી, દીઠું પુત્રી કેરું મુખ જોયું નહીં

કાંઇ સુખ, પામો અતીઘણું દુખ. જોતા વીશમે થયો. તે રૂષી શુક્રાચાર. આવ્યો સભા મોઝાર, રાજા બોલ્યો તેણીવાર. તમે વરતી જુઓ મારે પુત્રી પ્રતે લેણું. તેથી ટળસે વાજીઆં મેણું હું તો પુછું તમને, વળતી બોલ્યા રૂષીજંન. તમો સાંભળો રાજન. કન્યાં પરણે છે તે દીન, તારૂ મરણુ થશે.

શાખી

મરણ તમારૂં આવીયું, તમો સાંભસો સજંન.
શત કરીને માનજો, એતો રૂશીનું વચન

એવી રીતે એવી રીતે, અની હારે એવી રીતે. એવી પડી પેટ માં ફાલ. હવે શું થાશે હાલ. ઓખા મારૂ તતકાલ એમ વચન કેહે. શમશેર ઝાલી હાથનીમાંય, ઓખા મારવાને જાય. નારદ રૂષી આવ્યા તાંય. લાગ્યા પૂછવાને નારદ ઊભો તેની સાથ. રાજા કરે છે વાત, હુંતો ઓખાની ઘાત લેવા જાઉંછું. અસ્ત્રી હત્યા કહેવાયે તમો વીચારો મનમાંય. નારદ રૂષી બોલ્યા ત્યાંય. શત કહું તમને.

શાખી

શત્ય કહું તે માનજો, માટે જાવો તમારે ઘેર.
બાળ રુપાળી રાખજો. એવું બોલ્યા તેની પેર.

એમ કહેછે કાલીદાશ. સુરત શેહેરમાં રહેવાશ ગાયો ગરબો નરને નાર. એતો એટલું કહેછે.

ગરબી

મેદાનમે ચોપટ જમાઇરે, હો નંદલાલે મેદાનમાં ચોપટ જમાઇરે

શોનેકી શોગટીને રૂપેકા પાશા. રમત ખુબ લગાઇરે હો.નંદલાલે. શબ શખીયન દેખનકુ બેઠી. રાધે પ્યારીકુ રમાઇરેહો નંદલાલે. ઓરદુજીશખીયાકે ખડી રહી. સજનકુ પાસ બેઠાઇરે. હો નંદલાલે. દાવપર દાવસેં શોગટી માંરે. પ્યારીકું ખુબ જતાઇરે હો નંદ-લાલે નરશંઇય નો નાથ કીયુ હારે કોઇસે. રૂપાળી રાધેકુ હરાઇરે હોનદલાલે.

આગગાડીનો ગરબો

મોહોલે પધારો માહારાજ મણીધર મોહોલે પધારો એ રાહાપર હલી જાઓ.

ગાડી આવીરે હીંદુસ્તાનં, અગન કેરી ગાડીરે આવી લોકોને થઇ રહયું જાણુ, અગન કેરી ગાડીરે આવી;

સાખી

ગાડી આવી ઘંટ વાગીઓ, લોકો ટીકીટ કરાવવા જાયે.
ગાડીની વખત વહી ગઇ, ત્યારે ટીકટ વના અથડાયે. ૧
અગન કેરી ગાડીરે આવી

વીજલીનાં દીવા યથાં, એગાડી પરતાપ;
રેલ થકી ઉડીરે ગયા. તેતો ઉડયારે આપો આપ. અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૨.

દાઢ પછએ દલદર ફુંકયુ, બદામે કીધો ખેલ.
દીવેલને કાહાડી નાખીયું, અને વપરાયછે ગ્યાસતેલ, અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૩.

દેશે દેશ ફરી વળી. કહેતા ન આવેપાર.

પલકમાં મુંબઇ જઇ પડે. એતો નાણાનો વીચાર. અગન કેરી
ગાડીરે આવી. ૪.

અગન તારી ગાડીએ, કેવો કીધો ખેલ.
ઘોડા ગાડી બહુ થઇ. ઝડયો પેટ ભરવાનો ખેલ. અગન કેરી
ગાડીરે આવી. ૫.

ખોખા પચાશ શાહને. ગાડી ખેંચી જાયે.
સુરત શેહેર ખાલી કર્યું, જઇને મુંબાઇમાં ભરાયે. અગન કેરી
ગાડીરે આવી. ૬.

અગનગાડી ઉપડે, બાગ બન્યો ગુલજાર.
સમીસાંજે ગાડી આવે, ટીકીટ વેચાય અપરંપાર.
અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૭.

પાંચ વાગે સીપટી થાએ, ને જાગે નીંદ્રાથી નાર.
સવારનો પોર થઇ ગયો, પછી પાણી ભરે પનીહાર,
અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૮.

દીલ્લી દરવાજા ઉપરે, કીધી રૂપાં રેલ;
ટોપીવાળા બહાદુર થઇ, તમે જારો મચાવીઓ ખેલ;
અગન કેરી ગાડીરે આવી! ૯

અમદાવાદ વડોદરૂં, ભરૂચ અને ગુજરાત;
કાળકાદેવી ઉછળી, તેતો ભલો મચાવીઓ ઘાટ.
અગન કેરી ગાડીરે આવી, ૧૦

એક હુકમે ખીલા રહ્યા, ઓગણપચાસને સાલ;
ચાર પગાં ઉછળે, તારા બારણાનો ન્યારો ઠાઠ,

અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૧૧.
ગાડી અંદર બેસતાં, લોકો કરે બહુ તાન.
ગાડીનું ખુની ઘણી, તેતો કંઇએકના લીધા પ્રાણ.
અગન કેરી ગાડીરે આવી. ૧૨.
ચક્કર બહુ ફરતું ફરે. મુલક કર્યું મેદાન;
પાઘડી લુગડાં જાયછે. લોકો ગાડીમાં રહેછે બેભાન;
અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૧૩.
ત્રણ ફાનસ સળગી રહયાં, લીલા સફેદને લાલ,
સફેદ દેખીને દોડી આવે, તુતો લાલે મચાવે તાલ.
અગન કેરીગાડીરે આવી; ૧૪,
શુંદર તારૂં બેસણું, ને પાટ જડીછે સાર;
આજુ બાજુ કઠેરા, એની અકકલનો નહીં પાર.
અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૧૫.

આગનો ગરબો

ગીરધારીરે વાત કહું તે વિચારો— એ રાગ
આણ ખ્યારે, લાગી સુરતમાં આગ,
તાંનો બળે સીસમને સાગ;
નથી નાસવારે, એક તરફથી લાગ, જાણે ધુધવેછે કાળી નાગ. ટેક.
કાટ વાલાતે ધુમો પાડેરે સઉ સઉનો સરંસામન કાઢેરે,
ધાડ પડીછે ધોળે દહાડેરે, લોક મળીઆરે નથી જવાનો લાગ.
જાણે ધુધવેછે-૧.

પીધી મદિરારે, ઉત્તર દક્ષણ ફેલી. જાણે ધુમેછે હાથણી ઘેલી.
વાયુ દેવતારે થયાછે એનાં બેલી. તેથી ચારે તરફ એ ફેલી.

ઝુલો.

આવી પોહોંચ્યાછે અમલદારરે, લાવ્યા હોલવવા હથીઆરરે.
જળ મંત્ર નળીનો મારરે. ફાળ મારેરે જેવો કેશરી વાઘ,
જાણે ધુમેછે૦ ૨.
બાગોળીઆરે ઉઠયા છે, સરવે ભડકી જ્યારેલીધી ઘાંચીની ખડકી;
ભાજીવાલીરે સહુથી પહેલી સડકી, ભુલી પડી ચુનીની જડકી.
ઘાંચી કાઢે ખજુરને ગોળરે, જોઇ આગમાતાની છોળરે;
નથી ઉગરવાનો ડોળરે, બાવાં ગાંધીરે જ્યારે દીધો મસીદમાંપાગ.
જાણે ધુમવેછે૦ ૩.
પટવાનેરે. પટકીને આગળ ચાલી, ડબગરના ઘરનેઆલી;
બાળ્યાં પીઠાંરે તેની જોડે. એક આલી મુકિતફોજેતે પાછી વાલી;
સામી ચાલી તે લીમડા ચોકરે, પડ્યો સુખડીઆને શોકરે.
શ્રીફલ વાળા મુકેછે પોકરે, એવું જોઇનેરે, આવેછે વેરાગ.
જાણે ધુંધવેછે. ૪.
હારી બેઠારે, થાકયાછે અમલદાર, જ્યારે લીધી કંસારાની કાર;
કાપડીઆરે થઇ ગયાછે પાર, નાસી ગયાછે દુકાનદાર.
મોતીરામે છંટાવ્યું પાણીરે, લાવ્યા બે ત્રણ બંબા તાણીરે.
ક્રોધ આગ માતાનો જાણીરે, પ્રાણું ભટેરે ચડાવી માનેભાગ.
જાણે ધુંધવેછે. ૫
અમ્બેલીરે, ખાધોછે જળનો માર, ફરી પારસી સેરી પાર;

ધાંચી સુરતીરે થઈ ગયાછે ખુવાર, આ ધસું બળ્યાછે સુવાર.
બાણુા વધદનો ખાંચો પાકરે, દાદા સાહેબનો નહીં ધાકરે
નથી લાલા ગોલાનો વાંકરે, ચડી ટેકરેરે, દાઠાછે ચીથરાં અથાગ.
જાણે ધુંધવેછે. ૬.
બાળ્યા ધોબીરે દરજીને પંચોળી, કહે મગન ઉંડી હોળી;
રૂવે શ્રાવકરે, આવીછે ગેબી ગોળી, રૂપા ધડાને નાંખ્યાછે રોળી.
ઘેરયુ હરીપરાનું નાકુરે, હીરા ધસુએ ઉધાડયું ટાંકુ રે,
આગે જાણયું આ કામછે વાંકુરે. પાછી ફરીછેરે, દીઠો સઉનો એકરાગ
જાણે ધુંધવેછે ૭
રૂ ટેકરેરે, મોટી આગની ફાંસી, ગયા ચોકસી સરવે નાશી,
જુવન બારેરે, ધાબા ધાબલીને અગાસી જોઇરડે ધેલાની કાશી.
હાંડી તખતાને કબાટરે, ગાદી તકીઆ ખુરશીને પાટરે.
છપર પલંગ ઉપર છાંટરે, ઢાળ્યા ઢોળીઆરે ઉઠીતેનાપર આગ
જાણે ધુંધવેછે. ૮
સુખડીઆરે, શેરીમાં વસેછે વેપારી નાથાસાની સોભા ઘણી સારી
કરી નાંખીરે પાંચ પલકમાં ખુવારી. પારસ નાથની પુંજા ભારી
મસીદ શેરીમાં રહેછે રેવારે, માં'લી નથી રહી કંઇ લેવારે.
દફાલપીરના હેવાલ કેવારે, વશે શેઠીઆરે પંચમાં મુકાવે માગ.
જાણે ધુંધવેછે. ૯
કાન્હદાસરે, મોટા રેશમના દલાલ, જેની રૂડી જગતમાં ચાલ.
ઘર 'પાંચનો'રે આગે ઉડાવ્યો ગુલાલ, કરયા ઘડીમાં પાયેમાલ.
હતા મુંબઇમાં નામદારરે, મેંતાએ મુકાવ્યો તારરે,

તરત થઇ ગયા તેયારે, આવ્યા સુરતરે જોયો બળેલો બાગ.
જાણે ધુંધવેછે. ૧૦
સુના બંગડીનારે, થઇ ગયાછે ચુરા, પીઠાવાલા થાયછે પુરા;
કોટ વાલાનારે, હાલ થયાછે બુરા, કાંસકી વાલા રહયાછે અધુરા
વ્યાસ કહેછે હીરપારાગરે, સઉ જપો પ્રભુનુ નામરે
અંતકાલે આવશે કામરે, મન વાળીરે, કરો હવનને યાગ.
જાણે ધુંધવેછે કાળીનાગ. ૧૧.

રશીઆ મને જાવા દીજે. એ રાગ.

કરી આગે ખરાબી ભારી, તમને વાત સું કહું વીસ્તારી.
કરી આગે ખરાબી ભારી, ટેક.
મારૂં કોમળ કાળજું બળેછે, મારે નયણે આંસુ ગળેછે;
એમ કહેછે પ્રીતમને પ્યારી— કરી૦ ૧.
મારા બાળ્યા મોતીના હાર, બીજો ઘણો બળ્યો સણુગાર;
હું શું કેહું તમને વાચ્યા'રી,— કરી૦ ૨.
ઘડી અમર તણી નથી છુટી, મને આગ માતાએ લુટી;
એમ કહેછે નાથને ના'રી.— કરી૦ ૩.
મારી બલી છે મોહનમાલા, લાલ લીલા રેશમી ગાળા,
ક્યારે બેસીસ કાય સણુગા'રી— કરી૦ ૪.
બળી બંગડીને ચંદન ચુડી, મને લોક કહેશે હવે ભુંડી,
નથી નાસવાની એકે બા'રી— કરી૦ ૫.
કડા કંકણી ને કાળી ગાંઠી, મુકી મેડે ને હુંતો નાઠી.

હવે બેઠીછું હીમત હારી— કરી૦ ૬.
મારો ચંદન હાર નવ સેરો, મેંતો એકવાર નથી પેહેરયો;
મન કેમ વાળું ધીર ધારી— કરી૦ ૭.
મારી મોઘા મુલની ચોળી સંભારૂને ઉઠે હોળી.
મારો જંજીરોને રીટ કીનારી— કરી. ૮.
મારો છગન મગને રામો તેને તેડી ગયોછે એનો મામો,
લઇ આવો થાએ આનંદકારી— કરી. ૯.
(હવે પુરૂશ કહેછે.)
હવે ધીરજ ધર તું નારી. એ વાતનું નાંખ વીશારી,
હવે ધીરજ ધરતું નારી. ટેક.
થયું ગોવંદજીનું ગમતું. આવ્યું ચક્ર સઉપર ભમતું,
કહુ તુજને હું વારી વારી— હવે. ૧.
વાત સંભારીને રડે છે. તારા છોકરા ઝુરાઇ મરેછે.
માટે નાંખતુ માયા ઉતારી— હવે. ૨
ફરી વણુજ કરે વસ મળશે, કેશવજી કરૂણા કરશે.
થશે પ્રસન કુંજ બીહારી— હવે. ૩.
પ્રભુ કોઇને દુખ નથી દેતા, નથી સુખ છીનાવી લેતા.
છે કીસમતની બલીહારી— હવે. ૪.
નાથ કીરપાનો કીરપા કરશે, હરી જનપર હેનજ ધરશે,
એછે ગુણુવંત ગીરીવરધારી— હવે. ૫

ગરબી

તુંહ્યવા તોરે નેના રશીલે, સખી જાદુ ભરે શખી જાદુ ભરે(૨)

માથે મુગટવાં હાથે બંશરીઆ શખી લેકે ખડે શખી લે ખડે

શાખી

બનશી બાજી સ્વામકી, તત જમનાં કે તીર,
મન મોહન કે મન બશે, અબધરત નહી મન ધીર રશીલે શખી
જાદુભરે—શખી જાદુભરે—નંદ કુંવર તોરે.

શાખી

જશોદાજી કે નંદશે વારી નેહા કોન લગાય,
જાયે મથુરાંમે કીસ્નજી અબ કુબજાકે મન ભાએ. રશીલે
શખી જાદુભરે શખી જાદુભરે. નંદકુવર તોરે.

શાખી

એશે કપટી કાહાનશે સખીપ્રીતનાં કરીએ કોય,
નાગુક જોબન આપણા સખીદેવેગી મનઓર. રશીલે સખી
જાદુભરે જાદુભરે નદકુવર તોરે નેના રશીલે શખી જાદુભરે શ
ખી જાદુભરે.

ગરબી

રાધા—તુમ શુનો મોહનજી બાત કેહેત બ્રજનારી મત રોકો,
હમારી બાટયે કુંજ બિહારી. તુમ શુનો- ૧
કૃષ્ણ—દો દાન હમારા કેહેતે હે કૃષ્ણ મોરારી,
નહી જાને પાવો તુમ યહાંસે રાધીકા નારી દો દાનહમારા ૨
રાધા—કાહાંકે હો દાની આપો કાહો ગીરધારી,
કયાં અકકલ ગઇહે શામ તુમારી મારી-તુમ સુનો ૩
કૃષ્ણ—તેરે જેથી હમને દેખી બાત હમારી,

બીન દાન લીયે નહી છોડું   મનમે ધારી-હો દાન-૪

રાધા—ગૌવા કે ચરાવંન વાલે તુમ બન વારી

બડે દાની હો કે બડે રોક પરનારી—તુમ શુનો—૫

કૃષ્ણ—ક્યા બોલે ખોટે વચન ગઇ મત મારી,

નહી કુછ અબ તું મનને બાત બીચારી-હો દાન હમારા-૬

રાધા—મથુરાસે ભાગકર આયે આપ મોરારી-

ડર લગાઓ તુમ કો મામા કંશકા ભારી-તુ શુનો-૭

કૃષ્ણ—જાકર મથુરામે મારૂં કંશકો નારી,

કરૂંના સપળ કમે દેખે દુનીયા શારી-હો દાન તમારા.-૮

રાધા—દિઆ દાન કહાન જીતેવો રાધીકા કલારી,

કહે છોટમલાલ હરિ જાઉં તુંમ પરવારી-તુમ શુનો—૯.

ગરબી.

તમો શુણો કનૈયા લાલ કહેછે અલબેલી,

તમો શુણો કનૈયા લાલ કહેછે અલબેલી,

અબ કહે શજન એ ઇમાન બચન શે પુરો,

પેહેલેશે મોહોબત કરકે પીછેશે ઝુરો—તમ શુણો,

શબ ગોપીયન ફીરે ગોકુલમે લાલીપીલી,

હુંતો ઝુરી ઝુરીને તારી પાછલ થઇછું ઘેલી-તમો શુણો

ગરબી.

તમો ગોકુલના છો નંદલાલા, હરી કીસન કાહાન બંશીવાલા,

મને મુકી મથુરા ગયાં ચાલ્યા, હરી કીસન કાહાન, બંશીવાલા

હરી આવોને મારે મંદીરે, પ્રભુ આવોને મારે મંદીરીએ,

એવી નીશદીન તેરી જપું માળા—હરી કીરત.
ચીર લેકે કદમ ચડે ગીરધારી, વા અરજ કરે શગ બ્રીજનારી,
તેરી શામલી શુરત પર જાઉં વારી વા અરજ કરે શગ બ્રી૦
ગોપી એવા દરદી પીવાશે પડા પાલા. હરી કીરત.

ગરબી

તમે કાહાના છો કામણુગારા, જોઇ રૂપ રશીક મોહી બ્રીજબાલા
શીર મોરમુગટ છબીછે પ્યારી, કાને કુંડળની શોભા શા।
હરિ વદન કમળ પર જાવું વારી. હો દરશન મુજને ગીરધારી
મન વશ કીધું મોરલીવાળા જોઇ રૂપ રશિક મોહી બ્રીજબાળા૧
જોઊં વાટ હું મનમાં ધ્યાન ધરી, મુજ મંદીર આવો હેત કરી.
મુજ ઉપર મેહેર કરોને હરિ, કરી પ્રીત ન જાવો હવે વીશરી.
જપું હરનિશ આપ તણી માળા, જોઇ રૂપ રશીક મોહી બ્રીજ-૨
છે. શમજુ જાજુ શું કહીએ, પ્રભુ તમ વિના કયાં જઇને રહીએ
છો છેલ છબીલા છો ગાળા, જોઇ રૂપ રશીક મોહી બ્રીજબાળા-૩
મે પ્રીત કરી તમ શું શાચી, કહું કહાન હું આ તમને જાચી
કાંઇ વાત નથી રાખી કાચી, તમ શગ હું રંગે રમી રાચી
હરી છોટમનાં બંશીવાળા, જોઇ રૂપ રશીક મોહી. બ્રીજ-૪

ગરબી

મારો અલબેલો લાલ મધુપુરમાં બશે,
મધુપુરમાં બશે જદુ કુળમાં બશે-મારો મદન મોહન લાલ મ
ધુપુરમાં બશે.
ખાનપાન ચેન ચીતા નાહી મેરે મનમે,

અયું કરી કહે શખી લાલ ફંદમાં ૫શે-મારો અલબેલો લાલ
કાહાનકુ ફશાયો ત્યા અકુડલેકે ચલે,
ગોકુલ છોડી શ્યામ મથુરામાં જશે-મારોમદન.
દયાના પ્રીતમ જીકે કાનુ જાએ વાહવા,
મલી કીન સૌસાક બીજગ્માં હશે મારો અલબેલો.

ગરબી

મોહન મહીવાલે મહીવાલે, મહીવાલે, મહીવાલેરે મોહન મહીવાલે
મહીવાલે-ટેક.
કોરી કોરી મટકીમે દહી જમાયા શંકર નાખકે ચખ જાને, મ
હીવાલે મહીવાલે-૧
આજ શખી મે ગવાં દોહી પ્યાલે ભર કર પીજાને- મહીવાલે
મહીવાલે મહીવાલે-૨
માખણ મે વાલો શાકર ભેલી ઉગલી ભરકે ચખ જાને મહીવાલે
મહીવાલે—૩
આઠ પેહેરકી ચોસઠ ધડીયાં, પાવ પલક મેં જાને મહીવાલે મ
હીવાલે—૪.
બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, હમકુ દરશન દે જોના, મહી
હીવાલે મહીવાલે—૫

ગરબી.

ગગરી ઉતારરે વનમાળી -મટુકી ઉતારરે વનમાળી,
ઉતાર ઉતાર ઉતાર જલદી ઉતારરે વનમાળી,
મેરે શીરપર હો ગઈ ભારી ગગરી ટેક,

જુનેકી ગગરી ને રૂપલા ઉઢાણી.
ભરગઇ રાધે પ્યારી, ગગરી. ૧
મે પેહેરી કસુંબલ સાડી તેરે મુગટકી છબ ન્યારી. ગગરી ૨
જળ જમનાકી ચીરણી મટોડીઆં લગગઇ રાધે પ્યારી ગગરી ૩
મેં પેહેરા જરકશી ચોળી તેરા મોરલીકો છબ ન્યારી ગગરી ૪
મેં પેહરી મોતનકી માળા તેરે ગુંજમાળકી છબ ન્યારી ગગરી. ૫
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ઘર ચરણ કમળ પરવારો ગગરી. ૬

ગરબા.

શાલુડાં ઉડ ઉડ જાયરે પવનમે, જમનાને તીરે કેશે જાઉરે શા લુડા બેવખત બનસી બજાવે જીઆતર શાને લોકલાજ છે બારીરે -શાલુડા. શીરપર ગગરી ગગર પલજારી પટલી કમર બલખાઇરે શાલુડા. તેથી કાંહાના અળગા રહો અહીંથી જોમનવર હાથલા દોરોરે શાલુડા. શાથ નણંદ છે નાનેરી મારી વાત કરે શાસુને હમારીરે શાલુડા છોટમનાં નાથ પ્રભુ તમો છો રશીઆ રાધીકા ત મારી છે દાસીરે શાલુડા ઉડ ઉડ જાયરે પવનમેં.

ગરબી

રંગ ખેલે અમીર, નેનોકાં મારા મર ગયા ફકીર. રંગ ટેક બેવ ખત. કચે પકે પાનકી બીડીયા, બના દઉં ખાય ગયે ગોસંઇ ડા રેહે ગએ અમીર, નેનોકા મારા મર ગયા ફકીર રંગ ખેલે. સોનેકી થાળીમે ઘઉકા પલોટા ખાઇ ગયે ગોસંઇડા રેહે ગએ અમીર નેનેકા મારા મર ગયા ફકીર રંગ ખેલે અમીર. ૨
ચુન ચુન કલીયાં સેજે બીછાઇ લેટ ગયો ગોસયદા રહેગયે.

આમીર નેનોકા મારા મરગયા ફકીર રંગ એલે. ૬

ગરબી

રાગ બનજારાનો.

મન મોહન કહે ધીગાના કોહો પનઘટ કેશે જાના કોહો શખીયન શે પનહારી ચલો પન ઘટ મીલકર સારી નીર નીરમલ ભર કલશાના કહો. નારીનુ કરી આપને ધરશે તન શજ ધજ કર ઓતરશે પેહેન પાતલ અંગ શોહાવાનાં કોહો. સીશ ઘડાહાથ મે ઝારી ચલી ઠુકમન ઠુમકત પ્યારી જયું ચલે હાથી મસતાના કોહો ગોરી પતલી કમર ચકાવે જેશી મસ્તનાગ મચકાવે દેખ આશક હુવા હયે દીવાના કોહો. જાકુ રેપે ચંચળ ઠારી જળ ભરન લગી મતવાળી સબ સખીયાં ગાવે ગાના કોહો.

કોહુ સુંદરસે પીયુ પ્યારા, તેરી અડાને મુજકો મારા.

તુમમા મયે હું પગવારા કહો ઓલી મોહનશે મતવાલી ચલ શરકન દઉંગી ગાલી મત હરીફ હમ કુશ તાના કોહો.

ગરબી બનજારાની

રહો દુરઔ કૃષ્ણ મોરારી મત રોકો બાત હમારી—ટેક.

હરિ છોડો હાથ હમારો, હમ પર કાહે હારારે,

હે ખોટી ટેવ તુમારી, મત રોકો બાટ હમારી—૧

ક્યા ના હક કરતે ધીંગાનાં, જલ ભરને કેશે જાનારે,

ક્યા નીકટ ભયે બનવારી, મત રોકો બાત હમારી—૨

ના મુજકો શ્વામ સતાવો, ક્યા નેતમે શમજાવોરે,

મે શમજી બાત તુમારી, મત રોકો બાટ હમારી—૩

એ બાત મેરી તુમ માનો, કીયું ચીર હમારા તાનોરે,
મેં મુખશે દેવુગી ગાલી   મત રોકો બાટ હમારી—૪
છાતી યન પર હાથ ના ડાલો, રહો દુરશે દેખો બાલારે,
મોટી દેખત શખીયા શાની   મત રોકો બાટ હમારી—૫
એ અરજ મેરી શુન લીજો, હરી મનમે કયાસ કુછ કીજો,
છોટમના પ્રભુ ગીરધારી,   મત રોકો બાત હ

ગરબી રાગ બનજારા.

ઓરા આવો માસ્તર હમારા. હું તો જોવુંજી ભભકા તમારા, તમે ભભકો તો ખાશો કીધો, વેશ માસ્તરનો તો લીધે—ઠીક દીશો છો માસ્તર મારા—ઓરા આવોને માસ્તર હમારા તમે પહેર્યોછે કાળો ડગલો, માથે વાળ તણોછે ઢગલો, જાણે નટમાં નાચનારા. ઓરા.—૨ વાળ હોળાને શેટા પાડયો, હાથમાં હેન્ડકર ચીફ ઝાલ્યો. રીંગ ફેંગ કરે ચળકારા—ઓરા ધોતીયું છે શુધ્ધ બમાળી, માથે પાગડા લટકતી ધોલી આંખે ચશમાં બી રાજે શારા, ઓરા—૪ મોજા બુટ તમારાં કાળા, છતરથી થયાં રઢીઆળા, ઠર સ્ટીક સ્વાન હાકનારા, ઓરા—૫ ડગલા પર પોકટ મુકયો, પોકેટમાં ઘડીઆળ ભોકયો, ઘડી ઘડીએ ટાઇમ જોનારા—ઓરા.—૬ હવે માસ્તર થયા તઇઆર એન જેવા ફ્રેન્ડો તણુ ચાર, શોડાવાટરનેબ્રાન્ડી પીનારાઓરા.-૭ જેવા માસ્તર જાયછે ફરવા, ઉભી વાઇફ કરી આંતરવા, ઘરમાં નહી મળે ઘઉ કે જુવારાઓરા૮ મુવો બહાર તે ભભકો મારે, કદી કાઢીશ તો મારશે ખારે, માટે મન વીચારો પ્યારા—ઓરા—૯

નહી ઘરમાં ઓરવાને દાણો, બાહાર ભટકો તે ખોટા માણો,
કહે લલ્લુ થશો દુખીયારા—ઓરા."

ગરબી બનજરાનો રાગ.

તમે ફક્કડ થઇ ફરનારા, મારૂં કહ્યું માનજો પ્યારા—ટેક નહી જાશો રાંડોને ત્યાંઈ નવ પીશો દારૂ તમે ભાઇ તેથી થાશો ચોરી કરનારા— મારૂ—૧ દારૂ નીચ પંક્તીએ ટાળ્યો, ત્યારે ઉંચ પંક્તીએ ઝાલ્યો, તેથી થયા છે દારૂ પીનારા—મારૂં—૨ કેટલાંક તો બરાન્ડી ઢાસે, કેટલાંક બીશ ફુટ ખાશે, અલ્યા નહી એ તો ધરમ તમારા—મારૂં—૩ દારૂ પીએ તે થાય ખરાબ, એવી છે પુરાણે છાપ, તમે શાસ્ત્ર ખોટું કરનારા—મારૂ—૪ એમાં લાભ શો દીશે તમને, તે તો ઝટ બટલાવે હમને, એથી કંઇક થયા છે ખુવારા—મારૂ—૫ રૂડી શીખ રૂદે આ ધરજો, હવે દારૂ શંગ નવ કરજો કહે લલ્લુ થશો "સુખીઆરા—મારૂં કહ્યુ માન જો પ્યારા.—૬

ગરબી રાગ જોગનનો.

જા જો મન હરી રાધાને રાંમ જુવો બીજુ ના આવે કામ, જા જો. રાંમ ગયાં વન વાશ હરીને રાધા વજમાં જાયે, રામ અરણ્ય બહુ તપે તાપથી, હરી રાધા હરખાયે.——જા જો. એક વસનછે રાંમની પાશે, હરી ઝુલે શણગાર, હરી રાધાને મેલ જરૂઆ, વીધીએ મારે માર—જા જો. રાંમ સીતા નીકલ્યા તા સાથે થયાં વીછુરી જોડ, શીતા રાવણ હરી ગયો પણ, હરી રાધાની

શોડ—જા જો. ડાકોરજીએ કરી કપાને, ગય અનાથો બાં દુખી અબળાનાં દુઃખડાં ટાળ્યાં. હરીએ ઝાલ્યો હાથ—જા જો જમીહેતથી હરી ગણુનેયે, શખી રાધા સાથ, રાંમ ફરાળો ક. પ્રુસ કરે, કપી કરો શંગાત—જા જો નદ જશોદા ખીજે ગણુ ને, હરીએ કીધો ફર રાવ હજારો આવે ઉડતી મહીં માખણ ની લેહેર— જા જો. હરીને રાધા વજમાં જુલે, મગન મગન થઇ જાયે લાવો હરીને વેગે એલા, માત પીતા અકલાયે. જા —જો. રાંમે છોડી શુપણુ ખાને, હરી હજારે પીત્ર, હરી ... લને હરી દેખી બાલ લીલાની રીત—જા જો. રાંમ ફરે લીલાં વનમાં, હરી રાધા વજ માંહાયે, તેનનાં હાલેશ સેજે દુખને, ડા ક્રોઃ પ્રુશ કરનાયે—જા જો. બાર વરસ વન રાંમે વેઠા, હરી વજમાં હરખાયે, રાંમ હરીની કહા કેહે તે નીશ, શરગેં જાયે જા-જો.

H. P.

રાગ માહાતમ

આજ રાગ કહાનાને બંશી મેં ગાયા, કહાનાને બંશી મે ગાય ખીજ બનીતા કે મનમે વો ભાયારે, બેન આજ રાગ કાહાનને બંશી મે ગાયા.

મોરલી મોહનકી મનમે બશીડે, ધુન બંશી કી જીસમે ઠસીહે તાન સુન કર જીવડા લોભોરે—બેન. ૧

પ્યારી બંનશી વો આજી મોહનકી, હરી મોરલીને શુધ મેરે તનકી રાગ બનશી કામનમે શમાયારે—બેહેન. ૨

નાદ મોરલી કાહે ગાવો ભારી, શુનકે મોહી શખી ખીજનારી,

બંશી શુનકર મન હિશપર લલચાયારે-બેહેન ૩
શુનકે બંનશી નીંદ ના મુજે આવે, જીઆ રેહેરે હેકે મેરા ગભરાવે
તીર મોહ કાગે તનમે લગાયા-રે બેહેન. ૪
બલાવની એશી મુજકુ બનાઇ, એશી લીલા વો કરશે બનાઇ
હાલ નાથાને યંહા પર શુનાયા-રે બેહેન. ૫

ગરબા. માહાતમનો.

આજ લાજ લીધી પાતળીયા પ્યાર, ટેક.
સૌ સખી જમુનાયે ગઇતી, નારી સ્વભાવે નગ્ન થઇતી.
ત્યાં કાનો આવી પહોંચ્યો, કંઇ ધારીરે બેન, આજ. ૧
સૌનું મન ન્હાવાનું નીરમાં ચોળીયા સણગાર વીંટાયા ચીરમાં,
સાવચી મેહલ્યાં જમના તીરમાંરે, બેન આજ ૨
ત્યાં નંદજીનો સુત નડયો ચીર લઇ કદમપર ચડયો,
અમે દીકાને ધ્રાસકો પડયોરે બેન, આજ, ૩
એણે ચોરી કરી ચીર લીધાં છતાં દેખતાને આંધળા કીધાં
લાગી પગે તોયે ના દીધાંરે બેન. આજ ૪.
આવ્યો નગ્ન જોવાને અનાડી કદમપર વાસલી વગાડી
સૌને ઉભાડે શરીરે કહાડીરે બેન, આજ ૫
કોઇ કામ કદગ થઇ બાજી. કેરા ઢાંકીને ઉભી લાજી.
કે ઢુંગીય વાલી બ રેહુલાજીરે બેન, આજ, ૬
જી સામાને કાયર કીધી, નંદલાલે લાજ લીધી.
વસ્ત્ર આપ્યા કાયા ઢાંકી દીધીરે બેન, આજ ૭
વસ્ત્ર વીનાં ઘણુ લાજી મરીએ, હવે દામોદરથી ડરીયે.

ગરબો. માહાતમના

જાઓ જોર જુઓ જશોડા બાલનું ટેક
હુંતો પાછી આવી જોર જાણી, કાનોથઇ બેઠોછે દાણી,
પેલી રાધાની ચુંદડી તાણીરે બેન જાઓ ૧
એતો મહીના માટ ખુચી લેતો, કોઇ નારને ન જાવા દેતો,
મદ ભરેલો જોયો અંતોરે, બેન. જાઓ ૨
વાંકુ જોઇને નજર નર નાંખે, જેમ આવેતેમ મુકું ભાખે
રસ્તે સખીઓને રોકી રાખેરે બેન, જાઓ ૩
દાણ દમી દમીને લેછે, જે સામાની સલાહમાં રહેછે,
તેને જાણી જોઇ જાવા દેછેરે. બેન જાઓ ૪
કેમ આવડું દુખ ખમી રહીએ. ચાલો નંદજી તે પાસે જઇએ
બનાવનારના નાથની, વાત કરીએરે બેન જાઓ ૫

ગરબી ગજલની તાલ.

સબ મીલકે બ્રીજ નારી લેકે ગેનડ હાથમે સારી, ખેલે જોબન મતવારી આઓ મોરારી લેકે ગેડઉં નોકી પ્યારી જમનામેં ફે કે મોરારી ૧ સબમીલકે
દોડો દોડો સખીયા સારી, જાને પાવેન મોરારી રખના ખુબશીં હુશીયારી, ગરે મીલ સારી. યુદ્ધા કર કર કેહે મોરારી, લાવોજી ગેન હમારી ૨ સબ મીલકે. કરકે મનસુબા સબનારી દોડી માર કે કીલકારી પકડો કાનાકો મીલસારી દેકે ઉશકો ગારી કહુ બા

જી હમારી બીગાડી તુમ કહાનાં હોકે અનાડી ૩ સબ મીલકે અબના છોડુંગી કાહાના જો તુમ લાખ કરોગે બાના, દેખો અ, ખરકો પસતાના માનો મોરારી, જમનામે કુદેવારી લ તોજી ગેંડ હમારી ૪ સબ મીલકે રશીઆ કેહેતા હે શુનકારી રાજાશાહેબ કાઉપકારી અબકે હમપેહે દુખભારી કરો મેહેરબાની,
રાજાદુલે શીયાજી વેપારી સબ ગોપીયાહે બલીહારી.

ગરબી

શુનકે બંશિ નટના ગરકી, શખીયા શુધ ભુલી હે ગરકી, જાદુ બંશી હેં નટ વરકી.

શુન હે પ્યારી, ગાવત હેતાન મોરારી—શુન મોહી શકલ બીજનારી-૧
ઘરકા છોડા શારા કાજ, આઇ ચલકર શખીયા આજ, અપને કુલકી તજકે લાજ, મીલ કર શારી હે શુન મોરલીકી નારી
શુન મોહી શકલ બીજનારી-૨
ગાઇ શામ રશીલી બાની, શબકે મનમે હે વેઠાની શુન કે મે, હી રહા ઘે રાની કરે કીલ કારી જુમનાપે ખડે ગીરધારી શુન.
મોહી શકળ બીજનારી-૩
એશે નંદાકેલાલ કરતે ન્યારે ન્યારે ખ્યાલ, કંથ કર કરેનેછોટે લાલ ઓહો બનવારી, મેં તુમ પર જાઉ બલિહારી.—મોહી શકળ બીજનારી— આજ ૮

ગરબી

ગીરધારીરે વાત કહુંછું વીચારો, મુને મોહન આંખ નમારો,!
મુને જાતાંરે મારગડે સીદવારો મારો પાલવડો નવ ધારો. ટેક

ઝુલ

મુને રોકીને શું ઉભારોરે, જુઓ જુવેછે લોક હજારોરે આશે
પડયો સ્વભાવ નઠારોરે, વનમાળીરે થાશે ઘણો ફ્ટકારો. મુને-૧
પ્રભુ મારારે આમ ના કીજે વાટે. ઠીક રહીએ પોતાને ઘાટે, નથી
મળતીરે પ્રીત બજારે હાટે, કાંઇ જોર જુલમની સાટે.

ઝુલ

નથી જાણુતા ધરમ હમારોરે, હમો અબળા લાજનો ભારોરે,
નથી રાખતા કંઇ એક આરોરે, રસીઆજીરે પ્રીત તણો પંથ
ન્યારો, મુને મોહન. ૨,
હજુ સાખીરે રહીશું વાલમ વારૂં, હવે કહીશ કૈક નઠારૂં, ન
થી કેતીરે હું શરમજી શા શારૂં મુને લાગેછે કાંઇ પ્યારૂં

ઝુલ

પછી જાશે બાર તમારોરે નહીં વાંક હમારો લગારોરે, એમાં
લાભ નથી કાંઇ સારોરે, અલબેલારે છાનાંમાનાં સધારો. મુને-૩
પાતળીઆરે વાતવકહું એક છાની. તમો સાચી લેજો માની
મધરાતેરે મંદીરીએ પ્રભુ આવો, સુખે લ્યો લાખેણો લાહાવો

ઝુલ

પછી રાખશો ના કંઇ ઉધારોરે, મારા જોબનના મદન ઉતારોરે
મારા તનનાં તાપ વીતાડોરે, ગુણુવંતારે છોટમદાસ તમારો
મન મોહન આંખનાં મારો.

ગરબી.

ખી આઇરે ઉમડ ઘુમડ ઘનછાઇ, કાળી કાળી ઘટાબનં આઇ,

પીયુ પીયુરે, પીયા ક્રોશ બદ શુનાઇ, દુખ કોને કહુ મારીમાઇ

ઝુલ

હુંતો જોબન વતી નારીરે, કાંઇ પેહેરી કસુંબી સાડીરે, મારે માથે મટુકી ભારીરે, વાટને ઘાટેરે રોકી રહ્યા વનમાલી, (કાલી કાલી)
શખી એવોરે રસીઓ છે કામણુ ગારો, મનેલાગેછે બહુ પ્યારો
મારૂ જોબનરે જોર કરે છે ઝાઝું હુંતો જોઇ જોઇને લાજુ
એવો મન મોહન રૂપાલોરે, કરે આંખલડીનો ચાલોરે, બોલે મીઠુંને કાહાનછે કાળોરે, લોક લાજ તજી પ્રાણુ જીવન તમને મોહી. કાલી કાલી,

ગરબી

નંદનાલાલરે, ચાલો ચતુર વિચારી, કેમ રોકોછો પરનારી.
છેલાં છે કજરે છોકરવાદી સુધારી મારો તબોલની પીચકારી.

ઝુલ

હોય કુળવંત કોઈ કુમારીરે તે તો લાજ ધરે શિરભારીરે. થયા નિર્લજ તમે ગીરધારીરે, લોક લાજથીરે ચાલિયે સામ વિચારી, કેમ રોકોછો પરનારી.
ડાહાપણુ રાખોરે દિલ વિશે દામોદરજી, પછી જેવી તમારી મરજી હું તો કહુંછુંરે, સામળિયા કરી અરજી, તમો અંતર વીચારોને હરજી કામ પડે ગોવંદજી જયારે, પિયા સમજાવીએ અનુસારેરે, તેમાં ત્રીજું નાં જાણે દીલદારરે, દાવ પેચથીરે કરાયે જારી વિજારી. કેમ રોકોછો પરનારી
રીતે ચાલતાંરે આળ કદી નહીં આવે, જારી વાજારી રમીએ દાવે,

વધે શોભારે લલના સાધરે ભાવે, એમસમજજો હરિ હાવે,
ગોળ ખુણે પોતાનો ખાઇયેરે પરનારી પુઠળનાં જઇએરે
સામ સુંદર સાણુા થઇયેરે, મન સમજીરે ચાલો તમો ગીરધારી
કેમ રોકોછો પરનારી.
તમે જાણુજોરે અમો તમારી છું દાસી અળગા નવ કરો અવી
નાસી. અમો જાણિયારે હૈંયા કેરા વિલાસી, પણ દરં
જગતની હાંસી.
દઆ રાખજો ગરૂડા ગામીરે, હમે કહીએ તમોને શીશ નામીરે,
રોજ મળજો મણીનાં સ્વામીરે, દયા ધારીરે, અંતરમાં ગીરધારી
કેમ રોકોછો પરનારી.

ગરબી ગીરધારીની

સખી લાગ્યોરે પ્યારો કુંજ બીહારી,
મુને લાગી પેમ કટારી, નથી ડરતીરે સાસુથી હું મારી,
શું કરશે નણંદ બીચારી,

ઝુલ

સુણો કપટી દીયેર દેરારીણીરે, જુત્રો ઝેરીલાં જેઠાણીરે, બધી
માય! મેં જુઠી જાણીરે. મુજ બદલેરે આણો સુંદર નારી, મુનેલાગી
જાત્ર સસરાજી બીજી જઇ પરણાવો, નથી મુજપર કંઇ દરદાવો
લાગી લગનીરે મન મોહનની સાથે તનમન મેં અરપ્યું હાથે

ઝુલ

આપી ત્રાસ શુપ્રીતી તોડાવોરે શું મુજને નાહક રીબાવોરે
લઇશ મોહનથી હુંહાવોરે: નહીં છોડુંરે પ્રાણગએ ગીરધારીમુને,

મન મલુરે રંગ રશીયાથી મારૂં, રંગ ઝામો લાગે શારૂ દેહે
અરપેરે પછી શું રહેવું ન્યારૂં લાગ્યુ મોહનનું મુખ પ્યારૂ,

ઝુલ

જામી અલબેલાથી પ્રીતીરે, મારો એજ ધરમ એ નીતીરે,
નથી પરણ્યા પીયુથી બીહતીરે, થઇ ચુકીરે મોહનની હું પ્યારી
મુને, ૩.

દીન રજનીરે છબી રદયમા રમતી, નથીવાત બીજી કંઇગમતી
રશીયાનીરે સોધ મહીંછુ ભમતી, નથી કલ મુજને કંઇ પડતી,

ઝુલ

જ્યારે મળશે એ પ્રીતમ પ્યારોરે. થાશે જનમ શફલ તવ મારોરે. લાગે સંસાર એ વીના ખારોરે, બસી ઘરના હરી મળે
સુખકારી, મુને લાગી, ૪

ગરબી

જુવો હનુમંતરે, રામ ચંદનો દુત. એવો અંજની કેરો સુત
રાખી મન ખતરે ભાવે, ભજે અબધુત. તેના કામ થાએ મજ-
બુત, ટેક.

ઝુલ

છે હનમત બળ અખુટરે, પાડી ગઢ લંકાંમાં લુટરે, કરી રાવણ
શેન્યમાં દુટરે, જોઇ અશુરોરે નાઠા વાળીને મુઠ, એવો. ૧
જુવોહનુંમતરે વળી લાવોરે સોધ સાતાની વીર, કુદયો સાગર
રાખી ધીર. એતો કહાવેરે બાવન માહી મીર જેનુ વજર તણુ
શરીર,

ઝુલ

આખી લંકાં તેં ખુબ પ્રજાળીરે, મારી હાંકને પાડે તાલીરે, બેઠો રાવણુ સામુ પુછ વાલીરે, ઘણો બળીઓરે કરતો તે હુકાહુક (એવો) જુઓ હનુમંતરે,૨ ઠક લાવ્યોરે સજીવન દીવો પ્યારો, લક્ષમણને કરવા સારો, મારગમાંરે ભરથજીએ શરમારો, તવ રાંમ રામ પોકારો. ૩

ઝુલ

શુણી રામ શેવકનો સાદરે જાણ્યું ભરથ થિયો વીખવાદરે. તોડી રામ તણી મરજાદરે. એવુ શમજીરે, ધાયો તેદસરથ પુત એવો જુઓ હનુમંતરે, જુવે તારે પડયો વીર બળવંતરે, તવ થયા રૂદેમાં ચંતરે, પુછી ખબરોરે રાખી રામની ખંત, તવ કેહે વીર હનમત,

ઝુલ

શુ ધય થયો છે લંકાની માંયેરે, આવી લક્ષમણને મુરછાયરે, મુને મોકલીયો શ્રી રઘુરાયરે, ભાઇ જાવોરે લાવો શજીવન બુટ એવો. જુવો શુણી હકીગતરે, ભરથ મન હરખાયો, ઝટ ધનખ ચાંપ ચઢાયો બાણ ઉપરરે હનમત બેઠાયો રઘુવરની પાસ પેંચાયો

ઝુલ

થયો શજીવન લક્ષમણ વીરરે, આવી સર્વ સભામન ધીરરે. વત્યો જય જય લંકાની તીરરે, કેહે લલુરે આપજો સુખ અખુટ એવો જુવો હનુમંતરે.

ગરૂબી અબચલે રાહુ

નવ રોકો (૨) મને ગીરધારી સૈજાય ચાલી ધ્રીજનારી,
જુવે લોકો ૨, ફજેતી હમારી, નોય નોય આરીત તમારી ટેક.
સૈ વખત જાયછે વીતી (૨) છે નણંદ જેડની બીતી (૨)
એમ થાય કદી ના પ્રીતી (૨) થાય વાત કહને જાણુ. કરે હે
શાસુ હણે મુજ પ્રાણુ, કરી રીશ ભારી-નવ રોક ૧
મંમ ગોરશ નીચે પડશે (૨) આ નૈરંગ ચીર બીગડશે (૨)
ઘેર શાશુ હમારી લડેશે. તમોતજો છેકશુ જ્ઞાન રાખો કાંઇ શાન
રેહેનાં માન, વદુહું વીચારી. નવરોકો (૨)
તમો માની શીખામણ મારી (૨) નહી નહીં સંતાવો નારી
(૨) રોહો અલગા શમે અનુશારી (૨) થયો અરુણ ઉ
દય આવાર ગોરસ મુજ શાર નહી ખપનાર, મગનના મોરારી
નવ રોકો મુને ગીરધારી.

ગરબી માહાડ

પ્રીય મોહન મારા, નવ રેહ ન્યારા, નેણુના તારા. જીવ તણુ
છો જાન ટેક.

શેહેર

જાપ જપું હરનીશ હું દીલમાં, વાગે મુને ભણકાર, રેણુ દીવશા
કાંઇ ચેન પડે નહી, થાએ મંન વિચાર,
છોજી પ્રાણુ હમારા, મન હરનારા, દીલ વશનારા, જીવ તણાછો,
માયા બતાવી મોહમાંદુબાવી, છોડો નહી ધ્રીજનાર, વચન આપી
પ્રેમમાં નાંખી જુઠો બતાવી પ્યાર,
નથી ઘટતું પ્યારા, રીબાવો દારા કામણગારા, જીવતણાછો જાન પ્ર

અમરત વાણી જોઇ લોભાણી પામી હુ મોહ પાશ,
પ્રીતજ તોડીશું તરછોડી રાખુ મળવા આશ,
શાલે નેન તમારા, દીલમાં માહારાં, નારી ઠગારા જીવ તણાછો
જાન-પ્રીય.
પ્રેમે પધારો માયા વધારો, માનો પ્રાણધાર, વીનતી ધારો શાને
વીશારો છોટમનાં મોરાર શમજુછો શારા, ગુણના ન્યારા કેશર
ઠયારા. જીવ તણાછો જાન—પ્રીય.

ગરબી.

મંદીર આવો રાજ કાનુડા,
હસીને બોલાંવો આજ કાનુ..,
લઇએ લાહાવો આજ કાનુડા.

મારા મનમાં ભાંવો લાલ, તેમ તેમો મન લાવો મંદર આવો,
ઘણાં દીવસનો દાવો આજ લાગ મળ્યોછે હાવો. મંદીર-૧
સુણો ઘન સ્યામ પુરણ કામ,
અમો અબળા જનના તમો સદન વીરામ સદન વીરામ,
હું છુ દાસી તમારે નામ; ઠરવાનો આ ઠામ મંદીર
તનમાં તાપ વીરહ કઠોર,
ફટકફટ ફરતી કાલજ કોર,
સુણો અલબેલા નંદ કીસોર, મારા ચિત્રના ચોર. મંદીર—૩
જીવતડાની દોર, હાથ તમારે મારૂં જોર મંદીર.
જીવ અકળાય, ઘડી ન સહેવાય,
રાત દીવસ તન ધીકતું. મન અમુઝાય મન અમુંઝાય.
સમજ પડે નહીં આંસું થાય, મુખડે ન કહેવાય મંદીર—૪

ચીતડું ચકડોળાય, ઘરમાં ખાવા ધાય મંદીર૦
લલી લલી પાય લાગું લાલ,
ઉલટ સુલટ નવ કરીએ વહાલ, ધરીએ વહાલ,
ગીરધરદાસ તણા પતીપાળ, ગુણનીધી કૃષ્ણલાલ મંદીર૦
આજ લગણનું જુઠું આળ, ફેડી કરીએ ન્યાલ મંદીર ૫

ગરબી

હરી ઘેલડા ગણાસો ઘણું લાજશોજી રાજ,
રહો વેગળા મુનેના મોહન બાઝસોજી રાજ૦ હરી ઘેલડા.
હું છું એકલી સાહેલી નથી શાથમાંજી રાજ,
ભુલી પડી તેથી આવી ચડી હાથમાંજી રાજહરી હરી ઘેલડા
નથી જાણતા અજાણ છોજી છેકમાંજી રાજ,
ભાર રાખીયે પોતાનો રહી ટેકમાંજી રાજ હરી ઘેલડા.
હજી છુટી નથી ટેવ છોકરવાદનીજી રાજ
નથી લાજ કશી લોક અપવાદજી રાજ હરી ઘેલડા
હું છું લાજની ભરેલી ત્રીયા જાતમાંજી રાજ
મારે માથે આળ આવે સેજ વાતમાંજી રાજ હરી ઘેલડા
જુઓ આમ પેલા લોક જુએ આપણેજી રાજ
એબ લાગશે તમારા માબાપનેજી રાજ હરી ઘેલડા
છેક આમશું પડયા છો મોટી ભ્રાંતમાંજી રાજ
ઝીણી વાત એક કહીસ હું એકાંતમાંજી રાજ હરીઘેલડા
મારા સમજો મુને હવણાં જવાદીજીએજી રાજ
વખત આવે ત્યારે મનનું ધાર્યું કરીએજી રાજ હરી ઘેલડા

હું છું આપની તમોછો હરી માહારાજી રાજ
પ્રભુ ગીરધર તણા ગુણ લાહરાજી રાજ હરી ઘેલડા

ગરબી

રાગ કેરબાનો.

બ્રખુ બાનકી લલી. સામળી એશેં ને હેડો લગાકે ચલી
આવોજી સામલે મેરી ગલે ઠાડે રહો લાલજીમે કબકી ખડી બ્રખું
હાથમેં છે ગજરા ગુલાકી છડી.
પાંઉસે ઝાંઝર બજાવતી ચલી, બ્રખુ
આંખો ભરે સુર મેંને મુખમાં ભરે પાન
છોટીછે રાધા બોતસા ગુમાન બ્રખુ
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ઘોર ગંભીર,
ગોવાલણીં કુ', મીલે ગયે જુમના કે તીર બ્રખુ,

ગરબી દાદરો

હો મને ભુલી ગયોછે મારો છેલડોરે.
ખોટી ખોટી કાનુડા તારી પ્રીત માહારા રાજ મને ભુલી,
મને નીદ્રા ન આવે સખી શું કરૂરે.
મારે ખોલેછે નાનેરો બાલ મારા રાજ મને ભુલી,
મારી સુની પડીછે મારી સેજડીરે.
રોતાં રોતાં કંઇ રજની વીતી જાય મારા રાજ મને ભુલી,
મને કાગળ ન આવ્યો હરી હાથનોરે,
એવા કપટીછે જાદવરાય માહારા રાજ મને
સખી હુંતો ઝુરૂંછું માહારા નાથનેરે.

એવા કેમ ન મ્હેરા થયા નાથ માહારા રાજ મને ભુલી,
નરસંઇઆના સ્વામીને વીનવું રે,
મેહેતા કર જોડીને લાગુ પાય, માહારા રાજ મને ભુલી,

ગરબી

કાહાના શુણોને બાત હમારી હે મોરા બઇયા ન પકડો મોરારીરે ટેક
પીયુજી હમારો છેરે નહારો-શાસું ભુંડી ને કપટીછે સસરો,
હું તો પર ઘરનીછું નારીરે કાના લાજ મુકીને થયાછો નહારા,
મારગમાં રોકે છો શારા,
મારગ દો મારા પ્યારારે, કાના શુણોને વાત હમારી,

ગરબી

કહીઓજ શોહાશે જાએ કનયા મોરો ગાલીરે, દીની બેવખત,
ગાલીબી દીની ગગરીયા બી છીની ચોલીમે ગફ્લટ કીની કનયા
મોશે ગાલીરે દીની,
હાથમેં બાસુરીથાંને ખાંધે કમરીયા શામરી સુરત ભીની ભીનીરે
કનયા મોશે ગાલીરે દીની
આવ મારા વાહાલાને ગલે મોતી માળા,બશી બજાયે જાદુ કીની
કનયા મોશે ગાલીરે

ગરબી

મને બંસી વગાડી કાહાના વિશરીરે, વિસરી વિસરી વિ-
સરી રાજ મને બંસી વગાડી કાહાના વિસરીરે, કોઇએ બિરમાં
વા લીધો મારાજી લાડારે, કાધાધા ચેલ પ્રિતમ તારાં નેણરે,
રાજ મને બંસી બજાવી કાહના વીસરીરે, મારા જોબનનાં પુર

વહી જાયછેરે, બીના બાલમ પર શુની મારી શેજરે રાજમનેબંશી વગાડી કાહાના વીશરીરે, મને નીદ્રા ના આવે સેજે એકલી બીના છલપતી તો નથી, ચોરે રાજ મને, મને મુકી ગયાછે બાલે વેશમાંરે લીધી શુદ્ધ મારી લવસે તરે, રાજમને. હું તો દાશી જાણીને આવો મોહલમાંરે, તારા વીના તલપેછે મારો ,પ્રાણરે રાજ મને બસી વગાડી કાહના વીશરીરે,

ગરબી

કાહાન તારૂ તાન મારા મનમાં રમેરે, મનમાં રમેરે ઓ સખી તનમાં રમેરે, કાહાનતારૂ . ટેક લુંડી બાઇજ્ન કેરા બોલડા તે કોણ ખમેરે, કાહાન તારૂ, ૧ તતા થઇ થઇ નદજીના લાલ, તારી ચાલ ગમેરે, કાહાન તારૂ, ૨ તારૂ રૂપ જોઇ પેટ ભરી કોણ જમેરે, કાહાન તારૂ, ૩ મુને સા નવના પ્રાણ તારી પુઠે ભમેરે, કાહાન તારૂ ૪ હારે નાથ તારી વાત મેતો શુણી વદરે કાહાન તારૂ, ૫ રામ કૃષ્ણ પ્રભુ દીઠડે તનની અગનરે.

કાહાન તારૂ, ૬.

કજોડાનો ગરબો.

મારારે સ્વામી બોલોને વાલ્યા,

કરમન્યાતો લેખ બાલ્યા ખોટા, કોહોની કથ કયારે થશો મોટા કરમનાતો. ટેક, મારારે સ્વામી મદગળતી હીંડું હુંતોરે ચુડ છ વડાતને બીડું, કરમનાતો, ૧ પતી હુંતો ઝુરી ઝુરીને રહું, વિ રહના તો દુખ કોનેરે કહું, કરમનાતો, ૨ સીયાળામાં એકલડી સુવું મારા નાથના ઘટે દુખ દેવું, કરમનાતો ૩, પીહેરથી તો

લાગીછું ખાવું, ખોગાકીથી તુરત મોટા થાવું. કરમનાતો, ૪, પલંગપર સુતા નહીંરે ગમે મને મારૂં મનડું અતિશે ભમે કરમનાતો ૫, રહુરે દીન રાત નહીં સુઝે. ચીતતો મારા નવરંગા ભીંજે કરમનાં ૬ કજોડું તો લોક શહુ કહેછે, મનડું મારૂં બળી બળી રહેછેયે કરમના ૭ દીવાળીએ દીલ બળી રહુ છું, પડે શીર શોખ દૂખતો શહુંછું, કરમના ૮ દારૂખાનું શથળું રહ્યું અટકી, શરીર મારૂં નાંખ્યું છેપતકી—કરમના ૯ હોલાયે તો હડું બળી જાયે, રમુ કયા રંગ રશે થાયે—કરમના ૧૦ બલેવેતો બારણે કેમ હીંડુ, વીરહની તો જવાળા થકી પીડું—કરમનાં ૧૧ બન્યા રેહે શુક શુકીનાં જોટા, મારારે સ્વામી જલદી બનો મોટા—કરમનાં તો લેખ બલ્યા ખોટા—૧૫

ગરબી

ભેરવી ધ્રુપદ.

કાયકુ બજાઇ કૃષ્ણ શરદરેન,
મોહનીકો મન આપ બેન ત્રાંહી ગાયોહે—ટેક.
એશી તો બજાઇ બેન, મોહની કો મંત્ર દેન,
કામની કો કામ બેન માંહી ઉજી આયોહે—કાયકું—૧
શુની નાદ બશુરી કો લગો ધાવ પસરીકો,
ગોપિયન કે નેનમે આપ સંગ ભાયોહે—કાયકું—૨
ઘરકો તો કામ છોડ, આપકું રહે હાથ જોડ,
કાશીકો તો ડર નાહી, મનમાંહી લાયોહે—કાયકું—૩
એશો તુને જાદુ કીનો, શારી રેન રાશ લીનો,

શરદકી રેન તેરે મનમાંહી ભાયોંહે—કાયકું-૪
અતુરાકો ચિત હાયો,
માનનિ કો મોહ ભયો,
મગારામ જશોદાકો કુંદ કર કનાઇહે—કાયકું—૫

ગરબો

આવોરે હરી બીન્દ્રાવનમે. શામીજી બશીઆ બજાએ કાહાનુડા—આવોનેરે હરી બીંદ્રાવનમે—ટેક. ને હાલ ગાએ મને મોહલીઓરે—હરી-૧ આવો તો શંજીઆ શમાંરૂ, કાનુડા-આવોરે
રંગ રગીલી બીજનારીરે.—હરી ૨
હોલ મીલ ગરબા ગવાડ, કાહાનુડા—આવોરે
ગાધાજી પાનીડાંગ ચરયારે—હરી-૩
સોલસે ઘોપાગોની શાથ કાનુડા—આવોરે
કાંઠડે ઉભો કાંહાનુડોરે, હરી, હરી મોહે કાંકરડીનાં માર માહાનુડા આવોરે—હરી-૪

બેડુલો માંરા માદશેરેં, બીદરા બનમે દેશુ હમો મુખડાની ગળાક હાનુડા આવોરે હરી—૫ કાહાન હરી બનમે ગયાંરેં હરી, ગોલશે ગોપીગોની સાથ કાનુડા આવોને હરી, મહી લુટે મારા મટુકા ફુટશે-હરી-૬ કાહાનજી કયાં કરાછોઆળ, કાનુડા.આવોકહું અમારૂં માનો નહીરે-હરી. બી. કરશુકશનેપોકારકાહાનુડાઆવો ૮ર શગકહે શાબલો,રૂ હરી હરી હડ મેલને મેલને લગારકાહાનુડા—૯

ગરબી

ઓધવનંદનો છોરો તે નમેરો થયોજો

મુને એકલી મેલીને મથુરા ગઓજો—ઓધવ-ટેક
અને મુકી જાતાં દયા નવ ઉપનીજો,
મુને ભ્રાંતી પડીછે એનાં રૂપનીજો—ઓધવ-૧
કુંબજાએ કામણ કર્યું કે પટકારયા ફરેજો
કેમ દિલ એનું મુજ પર ના ઠરેજો—ઓધવ-૨
ઓધવ શદેશો કહીને વેલા આવજો જો,
શાથે દયારામ પ્રીતમને તેડી લાવજો જો—ઓધવ-૩

ગરબી

લાવણી

મે ભરી નાંદમે સોઇ

તું કામણ કરી કયાં જાય નંદલા લેહેરી
તારી બંસી ડંસી, સરપણ ઝાઝી ઝેહેરી ટેક.
તારી બંસી સુણીને, આવી છોકરા છાંડી
બણહુની ગઇ ગુલતાન, કેવી થઇ ગાંડી
જેમ ઉનાળે હીંડોળે, ચડે કેરી તારી બંસી ૧
મેં મેલી માતની લાજ, કાજ સહુ ભુલી
પીઉજીને પડતો મેલી, ફંદમાં ફુલી
મારાં સગાં સહોદર, સરવે કીધાં મેં વેહેરી તારી તારી બંસી ૨
તારે માથે મુગટ ચળકે, લલકે મોતી
પીળા પટકા લટકા ચટકા હું તો જોતી

મને મોહ લગાડ્યો, પીળુ પીતામ્બર પેહેરી તારી બંસી ૪
તારૂં રૂપ ભુપ અનુપ જોઈને ગરીયે
તુજ વિના હાલો હામ, ક્યાં ક્યાં ફરી
ગોપી ઘેરવાને આંબ, રાખોછો ઘેરી તારી પસી
શું ઉઠયો તમારા ભાવ, લાહાવ નથી લેતા
હું પલ્લો પકડી રહી ઉ તરશો દેતા
મારા ઉપર નથી નેહ, નજર ક્યાં ઠેરી તારી બંસી ૫
જવાનો કર્યાછો વિચાર. હું સમજી ગઈછું
પણ કમ જવાં દઉં પાલવ પકડી રહીછું
સુંના શો વલભનાથ, મરદ છો કે મેહેરી તારી બંસી ૬

શાખીઓ

આવી રંગ રંગલી સેજ મારા સ્વામીજી નિંદ્રા કરો. નિંદ્રા કરો.
મારૂ જોબન બાલે વેશ મારા સ્વમીજી નિંદ્રા કરો નિંદ્રા કરો
મારા છુટાછે શીરના કેશ મારા સ્વામીજી નિંદ્રા કરો. તમો દયા
લાવો લવલેશ મારા સ્વામીજી, નીંદ્રા કરો. ટેક
પ્રીતમ તારી પીતડી જે શો નકમ ખાર, વાદલ જમુકે વીજલી
જેવી રણુમાં જમુકે તલવાર. મારા,
શોલ વરની સુંદરી પીયુ ગયો પરદેશ. તે અબલ્યા સતાવે ઘણુ
જેનુ જોબન બાળે વેશ. મારા. ૨ શજન તુમ બમ જાણીયો,
તુમ બીછરે મોયે ચેન, દાઝે બનકી લાકડી તેતો સીલ ગટીહે
દીન ન મારા ૩,
હાય કરંતો જગજલે જંગલ બીજલ જાય,

પાપી જીઓ નાંજવે કે જીસમેં હાય પ્રમાંય, મારા સ્વામીજી ૪
કમા દોરા સુતકા સેજમેં તુ ન જાએ,
તુતેપીછે ગાઠીએ. કે બીચમેં ગાઠ પડજાય, મારા ૫

હારીઉ. ૩

ઓ બીજનારી શ્યા માટે તું જુઠું આળ ચડાવે,
પૂન્ય પુરવ તણુ પાતળીઓજી પ્રેમે લાડ લડાવે- ટેક.
તો કેમ અઘોર તપ કોધા વનમાં, ઘણી ટાઢ તડકા સહયાતનમાં
મારે મોહન મેહેર ધરી મનમાં ઓ બીજનારી, ૧.
હુ તો ચોમાસે ચાચર રહેતી, ઘણા મેઘ તણી ઝડીઓ સેહેતી
મારા શરીર તણી સુત નત લેતી, ઓ બીજનારી. ૨.
મારૂં અડધું અંગ મેં વેરાવ્યુ, તેને સંધાડે વલી ચઢાવ્યું,
મારા તનપર છેદ પણ પડાવ્યુ, ઓ બીજનારી ૩.
પ્રીતમના સ્વામીની સંગે, મને ઉછરંગ વાધ્યોછે અંગે.
પ્રીતે ગાઇશું નવરંગે. ઓ બીજનારી. પુન્ય. ૪.

હારીઉં ૩.

ઓ જસોદાજી, આવડો લાડકવાયો લાલ ન કીજે.
ચાલો તે સુધી સુતના પ્રેમ ચરીત્રને જોઇ જોઇ લીજે, ટેક.
એક કઉ કીધુ મંદારમાં, માખણ પેડો લીધો કરમાં.
બહુ માકડલા વાલ્યાં ઘરમાં. ઓ જસોદાજી, ૧.
સંતાડયા મહી સો[illegible] વાલો ઉચેથી હેઠાં પાડે,
ખાવે ખવડાવે ને મહા ઉ[illegible] ઓ જસોદાજી. ૨.
મારા સુતા બાલકના અંગ મોડે, [illegible]ં છોડી મેલે,

દુધ દોણા જાઇને દુર ઢોળે. ઓ જસોદાજી–૩
પ્રીતમના સ્વામીના રસીઆ, ગોપીને ઘેર આવે ધસીઆ.
ધન ભાગ્ય હમારા બીજ વસીઆ. ઓ જસોદાજી૪.

હાળી

એકવાર ગોકુલ આવીએ, ગોવીંદજી એકવાર ગોકુલ આવીએ;
ગોપીઓને લાડ લડાવીએ, ગોવીંદજી–ટેક.
કામણીઆર સુ લખીએ ગોવીંદને, ઓધવ સાથે કહાવીએ.
ગોવીંદજી–૧.
જે દહાડાના જીવણ ગયાછે. ઘણી ઘણી દેહઓ ગાલીએ,
ગોવીંદજી. ૨.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર. ચરણ કમળ ચીત લાવીએ.
ગોવીંદજી–૩.

હારીળ

જમુના મેં જાય પડયોરે, બાળક મારો જમુના મે જાય પડયોરે
પડતાં કમુ નડયોરે.
બાળક મેરો જમુનામે જાય પડયોરે. ટેક.
ઘેનુ ઉછાળ કર જમુનામે ડારી, તાપર કુદ પડયોરે, બાળકમેરો
પેઠો પાતાળે કાળી નાગ નાથ્યો, મામેં કંસ હઠડે ધરયોરે.
બાળક મેરા–૨.
પેઠો પતાળે કાળી નાગને નાથ્યો, ફેણે ફેણે નાથ હર્યોરે.
બાળક મેરો–૩.
માત. જસોદા મઇઆ રૂદન કરછે. નયણે નીર ઝર્યોરે

બાળક મેરા—૪,

હારીઉ

હાંરે મારા ચીર દો વનમાલી, હુંછુ અબળા બાલીરે, મારો-ટેક.
હાંરે ચીરકુ લેકર કદમચડ બેઠો હું છઉ જળમાં ઉઘાડીરે.

મારો—૧.

ચીરકે બદલે પીતાંબર લઉગી, જળશે હો જાઉ ન્યારીરે મારો.૨
પોએણુ પત્ર કરી નીકલી રાધે. કસકે હસત દેતારીરે. મારો—૩.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, તમે પુરૂષ અમે નારીરે. મારો.—૪

હારીઉ

હાંર બેની અપનો સ્યામ ખોટો, ક્યા દોશ કહુ કુબજાકો. ટેક
આપ ગએ કાગજ નહીં ભેજે. ક્ય. કાગજ કા તોટોરે. બેની-૧
મથુરાથી વાલો ગોકુલ આવ્યો. કસ વારયો રાય મોટોરે.બેની—૨.
વદ્રારે વનની કુંજ ગલનમે. હાંરે સઉ બીજમાં કાન મોટોરે,

બેની. ૩.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર. મારૂ મહી પીને થેયો મોટોરે.

બેની,—૪.

હારીઉ

હારે કુબજાએ જાદુ ડારા, જેને મોયા સ્યામ હમારારે, કુબ—ટેક
નીરમળ નીર જમુનાજીકો નાયે, હાંરે બીચમાં બેહેત જળ ધા-

રારે, કુબ—૧.

ઈત ગોકુલ ઉત મથુરા નગરી, હાંરે જઇને પીયો જળ ખારોરે.

૨.

મટુકી પુડીઆ ભર ભર મારે. કયા કરે બેદ બીચારેરે, કુબ–૩.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, આખર શ્યામ હમારારે, કુબ-૪

હારીઉ

હાંરે મધુર વનમાં ગુજરીઆં લુટી. હારે મારા સીરની મટુ
કી ફુટીરે. મધુ. ટેક.
આણી તીરે ગંગાને પેલી તીરે જમના, દધી માખણ લીધા
લુટીરે. મધુ. ૧
વંદ્રાવનની કુંજ ગલનમે, મહીકી મટુકી ફુટીરે, મધુ, ૨.
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગીરધનાગર, અધવચ પ્રીતડી તુટીરે મધુ ૪

હારીઉ

હાંરે ચાલો ડાકોરમાં જઇ વસીએ, હાંજી માયા લગાડી રં
ગ રશીએરે. ચાલો-ટેક
પ્રભાત પોહોરનાં નોબત વાજે, હારે ગોમતીજીમાં નહાઇએરે
ચાલો–૧.
સાકેર માખણને તુલસીની માળા. રાય રણછોડને ધરાવીએરે
ચાલો –૨.
બાઇ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગ, માયા લગાડી રંગ રશીએરે.
ચાલો.–૩,

હારીઉ

હારે બગીઆ બગીયાં બગીયાંરે, મારો બાલમ બીરાજે સા

રા બગીચાં ટેક

મોર મુગટ પીતાંબર ધારી, કુંડલપર ચીત લગીયાંરે, મારો.૧
બંદ્રારે વનકી કુંજ ગલનમેં, સોલસેં ગોપીન કાને ઠગીયાંરે.
મારો-૨
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમલ ચીત લગીયાંરે
મારો-૩.

હાલરીઉં

જમુનાને તીરે મારો વાલો, મોહનજીને જોવા ચાલોરે, જમુ ટેક
મોર મુગટને કાંનેરે કુંડલ, મોહન મોરલી વાલોરે, જમુ-૧,
એકાંત મલ્યો છબીલો નંદલાલો, હેને ઘેરીને ઘરમાં ઘાલોરે.
જમુ-૨
ફરી ફરીરે આવો લાગ ન આવે, તમુ મનશા દેહમાં ચાલોરે
જમુ-૩.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમલ ચીત થાલોરે.
જમુ-૪,

હરીઉ

લટકાલોરે ગીરવર ધારી, મને મારીછે પ્રેમ કટારીરે. લટ, ટેક
જમનાજીના વાટે મલ્યોતો, રૂપ રશીક છબી ભાળીરે. લટ-૧
બંદ્રારે વનની વાટેરે જાતાં, સુંદર મુખપર વારીરે. લટ-૨.
ધ્યાન ધરી સાંભલીએ કહ્યું મુજને; મારા માણુ થકી ઘણો

પ્યારૂ૩. ભટ,-૩,

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણુ કમળ બલહારીરે. ભટ-૪.

હાલીઊ

ચાલો ચાલોરે કનૈયા મોરો સાથ, મને રોકી રહ્યા સામાટેરે.

ચાલો—ટેક'

માથે મટુકીને મહીડાંની ગોળી. મહી તપે મારે માથેરે, ચાલો૧.

હાણુ નહીં આલુને નહીંરે જાવા દઉં, આવડા સોહોર શા

માટેરે; ચાલો—૨.

આસુ૭ લડસે ને હીએરીઓ હમશે, મહી ન ખપે તે માટેરે,

ચાલો—૩,

હાણુને સારૂ મેં તો દીન ગુમાવ્યો, સાંજ પડી મારે માથેરે.

ચાલો—૪.

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર; અબલાને રોકી વાટેરે, ચાલો-૫-

હાલીઊ

વારો જસોદા માવડી. કુંવરને વારો જસોદા માવડી, ટેક.

વાછરડા છોડીને વાલો વનમાં પધારેરે; હાથે ગેડીને પગે પા

વડી, કુંવરને--૧

નીત નીત ઉઠી વનમાં સધાવે, ગોવીંદ ચરાવે ગાવડીરે, કુંવને.-૨

મોળીસું મરડીને બાંધે મારો વાલો, બાંધણી એ કેઈ પેરે

આવડીરે-કુંવરને- ૩.

કાળ જાણે શું ખાંઘને જનમીઆ, ખાંધેછે ભાતની કાવડી
કુંવરને-૪
શાંતી દાશનો સ્વામી રસીક સીરોમણી. શીખ સી દેઈ મેલી.
આવડી, કુંવરને-૫

હારીઉ

મરમની વાત મોહનજીએ જાણી અજાણે રીસાવ્યા રાધે
રાણી, મરમની-ટેક
મોહનને રાધા વીના નથી ગમતું, માધવતણુ મન રેહેછેરે ભમતુ
ચંચલ ચીત ચતુરામેં જઈ રમતું, મરમની-૧.
હુવેરે જઈ રાધાનેરે મનાવો, બેઠીરે સમખાઇ એને સમજાવો
કાનુડા કર ગ્રહીને લાવો. મરમની-૨
વીશભરે વીચાર અંતર કીધો, કે અદભુત નારી તણો વેશ.
લીધો, સજયોરે સણગાર અંગે આપ દીધો. મરનની—૩.
બાણીરે ઠણી સોળ વરસની નારી, પેહેરીરે ભલી ઝરીની કસુંબ
લ સાડી, નીકોરે ટીકો નેત્ર જાણેરે કટારી. મરમની—૪
જોઈરે મુખ શામ શુંદર તલ્વ થાએ, રાધાજીના દ્વાર
આગળથી જાએ, ઊંચુરે નીચું જુવે મોહો મલકાએ.-મરમની
જોઈરે મુખ રાધાને મન ભાવી, નવીરે નારી દીઠી તે પાસે બો
લાવી, પુછીરે વાત તેને તે હેતે હુલાવી. મરમની-૬.
જોનીરે બેની આ વ્રાજમો કેમ રહોએ, માનો તો સાચરે સાચું

કહીએ મોહનને તો મળવા કારણ જઈએ. મરમની-૭
રાધા કહે એવું કામ નવ કરસો, માનો તો મોહનને ના મળશો,
સામુ રે કહું ફોગટ ફાંદામો પડશો. મરમની-૮
રામદાસ આસ પુરો સુખ થાએ, પુરૂષોતમ ભગની ભાવટ જાએ,
આત્તારામ સુખ સાગરમો સમાંએ. મરમની—૯

હોરીઓ.

રાતડલી કોની સંગ્યે જાગ્યા, ઘાએલ છો જી નેન બાણ કેના
વાગ્યા. રાતડલી-ટેક.

વાંકડલું તમ સામું કઈએ જોયું, મોહન છો કઇ મોહનીએ મન
મોયું, કેઇ પ્રાણ પ્યારી કરી ચી પ્રોયું. રાતડલી—૧.
ભલા ભગવંત વચનનાં સાચા, કોહોની કાલે કેવી વધાતા વાચા,
તુરતાના તુરત દેખાઆ કાચા. રાતડલી-૨.
જુઠાસું તંતોનકરવો ઝાઝો, બોલ બોલી સકતા નથી કાંઇ સાજો
જુઠારે સમ ખાતાં લગાર ન લાજો. રાતડલી-૩.
હારના ચીન દેછે ઉર દેખા, અધરપર દીસે છે અંજન રેખા,
મળી મળી જાએછે નેત્રની મેખા. રાતડલી-૪.
જે સું રમ્યા રજની લાગીતે અમોલી, ભુલેરે તેનું નામ જવા
એ છે બોલી, તેના સમ તમે કહો દીલ ખોલી રાતડલી-૫.
શ્રમીત છો આવો લગારેક પોહોડો, પલોઢું પાએ મટે શ્રમ
થોડો, આંગણીલે ઉભા આળસ સીદ મોડો. રાતડલી-

રાખ્યું મુખ પ્રસંન રહેમાં હાથી, જરી ભરી વસ્તુ અમોલીક લાખા, અમનજીની રચામાં લીધું કામ સાખી. રાતડલી-૭

સામા સામી નેન નેહનાં મળીયાં, છુપ્યું આન મુખ શોધુંમાં ભળીયાં, દયાના પ્રીતમ એકું પ્રસંગે ઢળીયા. રાતડલી—૮

હુલરીઉ

પ્રીતલડી જીવણજીની તોડી, નટવર નવલી કાહાની સંગ જોડી.

પ્રીતડલી–ટેક

નેનમાંથી નાથજી નીર સુકણ્યાં, હૈયારેમાંથી હેતલડાંરે ચોરણ્યાં, કેસવરાય મનજી ક્યારે પોરણ્યાં. પ્રીતડલી.–૧

ચતુર હોય તે ચતુરાઇ જણાવે, ઉપરથી વાત મીઠીરે બતાવે, હૈયામાંનું તુરત જણાયામા આવે, પ્રીતડલી—૨

સાનેરે કાજે સામ થાઓ ઓસીઆળા, હમેરે નથી કહેતાં ગોરા કે કાળા, જેવાં બાબાં હોય તેવા પડે છાપા. પ્રીતડલી-૩

જાણોછોજી જીવણ રસની રીત, પરાંણે નથાએ મોહી તમ પ્રીત, દયાના પ્રીતમ બણો નીત નીત. પ્રીતડલી-૪.

હારોણી

જલ ભરવા કેમ જાઉીરે, જસોદા મયા, જલ ભરવાને કેમ જા

ઉીરે. ટેક.

સોના ને કેરો મારો ઘડોરે, ગાગરીઉં, ઉઠણીએ રતન જડાવુંરે

જસોદા—૧

વાટે ને ઘાટે વાલો પાણીડારે માંગે,

લોક દેખતાં કેમ પાળીરે. જસોદા—૨.
નાથજી પ્રભુજી તમે નીરલજ થાઓછો, હું નીરલજ કેમ થાઉં રે. જસોદા-૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, અમુલે હું વેચાઉં રે—જસોદા-૪

હોરીઉ

અજબ સલુણી પ્યારી મૃગા નેણી, તેં મોહનવસ કરનોરે, અજબ
પીતળ લોટા જલેરે, ભરાવું, દાતણુ મે કુચ કીનોરે અજબ-૧.
ચીનાઇ પ્યાલા તેલેરે ભરાવુ. મરદન મે કુચ કીનોરે અજબ-૨.
તાંબાં કુંડી જલેરે ભરાવુ, નાહાવણુમે કુંચ કીનોરે. અજબ-૩
બાર બતીસી રસોઇ રંધાવું, ભોજનમેં કુચ કીનોરે. અજબ-૪.
બાસેઠ પાંનનાં બીડલાં લાવું, મુખવાસમે કુચ કીનોરે. અજબ-૫.
સાગ સીસમના ઢોલીયા ઢળાવું, પોઢણુમે કુચ કીનોરે. અજબ-૬
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણુ કમળ સુખ દીનોરે -અજબ-૭

હોરીઉ.

કરના ફકીરી ત્યારે કયા દલગીરી, સદા મગનમેં રેહેનારે ટેક.
કોઇ દીન બાગને કોઇ દીન બંગલા, કોઇ દીન જંગલ વસનારે. કરના—૧
કોઇ દીન બગ્ગી ને કોઇ દીન પુરી, કોઇ દીન ફકમ ફકારે. કરના—૨.
કોઇ દીન હાથી ને કોઇ દીન ઘોડા, કોઇ દીન પાંઉસે ચલના રે. કરના—૩

કોઇ દીન ગાદી ને કોઇ દીન તકીઆ, કોઈ દીન સોના ચટાઇ
રે. કરના—૪

હોરીઊ

કઠણ ગયા માધવ મથુરાં જઇ, કાગળ ન લખ્યો કટકોરે. ટેક.
ગોકુલમાં સઉ વાત કરેછે, કાહાના કુબજા સું અટકયોરે.-કઠણ-૧
કુબજારે કાળી ને અંગેરે કુબડી, એ શું કરસે લટકોરે -કઠણ-૨
કાગળની સી ખોટ પડીછે, ખડીયામાં રૂસનાઇ ખુટીરે. કઠણ-૩

હોરીઊ

આજ મળ્યા એકાંતથી, વાહાલા ઉભલા રેહેજો. હાંહાંરે–ટેક,
વંદરા તેવનની વાટમાંરે, વનમાલી લુટે—હાંહાંરે—૧.
ઉર ઉપર હાથ નવ નાંખીએરે, ચીન માલા તુટે. હાંહાંરે-૨
ગોવાળીઆના ગુંજમાંરે, હરી રમતાં દીઠાં. હાંહાંરે—૩
મોરા મુગટ સોર પર ધર્યોરે, હરી લાગો મીઠો. હાંહાંરે—૪
સઉ સખીઓ ટોળે મળી, મારી ગત મત ભુલી. હાંહાંરે—૫
ગત ભુલીને ગભરાઇ પડી, હરી લાગે મીઠા. હાંહાંરે—૬
હરીભટના હરી પાતળીઆરે, કેવું હોએ તે કેહેજો. હાંહાંરે—૭
આજ મળ્યા એકાંતશું, વાહાલા ઉભાલા રેહેજો. હાંહાંરે—૮.

હોરીઊ

દેહો બંસી મેની હો રાધે પ્યારે, દેહો બંસી મેરી. ટેક.
ક્યાંસે ગાઉ રાધે કયાસે બજાવું ક્યાંસે લાવું ગૈવા ઘેરી. હોરા
હાથસેં બજાવું રાધા મુખસે ગાવુ, ઘડી એક ગૈવા લાવુ ઘેરી.દે

પ્રાગ પ્રાગ વંદ્રાવન ધુંડું, કુંજગલન સબએરી. હો રાધે—૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, સઉ ગોવાલને ઘેરી. હો રાધે-૪.

ગરબી.

સીવશંકર માહાદેવ કહીએ, ને કતાર ગામમાં વાસોજી.
સગરામ પરામાં મોટું દેરૂં. રોકડીઆ હનુમાન, સીવને સેવોજી
પીતળ લોટા જળે ભર્યાં, મને હરી સમણામાં આવ્યાજી,
દાતણ કરતાં જીવડો તલપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૧.
ચીની પ્યાલા તેલે ભર્યા, મને હરી શમણામાં આવ્યાજી;
મરદન કરતાં જીવડો તલપે, દેખે દુરીજન લોક. શીવને-૨.
તાંબા કુંડી જળે ભરી' મને હરી શમણામાં આવ્યાજી,
નાહાવણ કરતાં જીવડો તલપે, દેખે દુરી જન લોક, શીવને-૩.
બાર બતરીશી રશોઇ કરીરે, મને હરી સમણામાં આવ્યાજી.
ભોજન કરતાં જીવડો તલપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૪.
લવેગ સોપારીને એળચી, મને હરી શમણામાં આવ્યાજી.
મુખવાસ કરતાં જીવડો તલપે, દેખે દુરીજન લોક, શીવને-૫,

ગરબી.

ઓ વાંસલડી, વેરણ થઇ લાગીરે બ્રીજની નારને,
સું સોર કરે, જાતલડી તારી તું મન વીચારને. ટેક,
તું તો જંગલ કાષ્ટ તણો કટકો, તને રશીએ લાગ્યો રંગ ચટકો
એ ઉપર આવડો શો મટકો, ઓ વાંસ-ટેક.
તને કાન વરજી કરમાં રાખે તારા અધુર તણો એ રસ ચાખે
એ માટે આવડું બીજ ભાખે, ઓ વાંસ-૨.

જુ પ્રીતમના શ્યામને પ્યારી, તને જાણું એ ન મુકે વીસારી,
વારો મન ભેદ વાગ્યો ભારી. એ વાંસ—૩.

ગરબી

મન માંને ત્યાં જાઓછોજી તમારૂં મન માને ત્યાં જાઓછો;
જુડકા સમ સીદ ખાઓછોજી. તમાંરૂં—ટેક.
ઉચીર ઉચી હવેલી મેલીને, ઝુંપડે રેવાને સીદ જાઓછોજી.
તમારૂં.
તાપીરે સરખા તીરથ મેલી, ખાબોચીએ સીદ નાહાઓછોજી,
તમારૂં—૧.
દાલભાત સરખાં ભોજન મેલી, રાબડી પીવાને સીદ જાઓછોજી
તમારૂં—
લવીંગ એળાઇચીને પાંનના બીડલાં, સોપારી ખાવાને સીદ જા—
ઓછોજી, તમારૂં.
સોના રૂપાના સોગઠાં મેલીને, કાંકરે રમવાને શીદ જાઓછોજી.
તમારૂં—૩.
રાધા સરખી નારી મેલીને, કુબજાને ઘેર સીદ જાઓછોજી,
તમારૂં.
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, ચરણ કમળ સીદ ચાઓછોજી તમારૂં૪.

ગરબી

હાંરે રશીઆ મને જાવા દીજે, હરે તારે દાણ થાએ તે લીજે.
રશીઆ—ટેક

હાંરે હુંતો ગોકુળની ગોજનારી, હાંરે હું તો મહી વેચવાને ચાલી
વાટડીએ આળ ન કીજે, રશીઆ મને-૧
હાંરે હું તો બીખુ બાનની છોડી, હાંરે મારે માથે મહીની ગોળી
હવે ખાટાં ગોરસ પીજે, રસીઆ મને-૨.
હાંરે મારી સઘળી સાહેલી સહુ ચાલી, હાંરે મને ઘેરી ઉભા ગીરધારી
મારગડે ધુમ ન કીજે, રશીઆ મને-૩
મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, તનમન અરપણ કીજે, રશીયામને-૪

ગરબી

ધન શ્રી જમના.
કીરપા કરી શ્રી ગોકુળ બીજ સુખ આપજો.
બીજની રજમાં.
અવની અમને થીર કરીને થાપજો. ટેક.
તમે મોટાછો શ્રી માહારાણી, તમે જીવ તણી કરૂણા જાણી,
અમને સરણે લેજો તાણી, ધન શ્રી.
જીવ જાણે શ્રી જમના નાહીએ, આપણે અખંડ બીજવાશીયાઇએ
એવી ઉત્તમ લીલા નીત ગાઇએ, ધન શ્રી ૨.
વાલે વંદ્રાવને વનની વાટમાં, નાવા શ્રી જમુના ઘાટમાં,
વાલે રાસ રમાડયા રાતમાં. ધન શ્રી-૩,
વાલો ગોકુળ મથુરાની ગલીઓમાં માહારાજતો મુજને મળીઆ;
મારા સકળ મનોરથ સફળ થયા, ધનશ્રી-૪.
પધરાવો કૃષ્ણ સરૂપ સેવા, આરો ગાવો મીઠા મેવા —

વધશ્રવને લાભ ઘણા લેવા. ધનશ્રી-૫
નંદજીનો વાલો વનમાલી, કાળેદ્રી કાંઠે ધેનુ ચારી,
વાલો હશી હશી અમશું લે તાળી, ધનશ્રી. ૬.
ચાલો તો વધએ બીજ વાંશી પરકમાં કરતાં ચોરાશી
વાલે જનમ મરણની ટાલી ફાંશી, ધનશ્રી-૭,
સખી સભલોની સારંગ પાણી, વધશ્રવને વાલીએ વાણી;
સોભા જોઇ હરી દાસે જાણી, ધનશ્રી-૮.

ગરબી.

રીસાવ્યા રસીક સંગાતે રાધા,
બોલુ નહી સ્યામ સંગાથે બાધા. રીસાવ્યા.-ટેક
સખીરે હું તો ભોળ બણી ભોળવાઇ. એની હું તો પ્રીત કરી પસ્તાઇ
એહાંરે હું તો ભાલું નહી સમખાઇ. રીસાવ્યા.-૧
સખીરે છલ ભેદ છબીલામો દીઠો, હઇડે નહી હેત મોઢે, બોલે
મીઠો. જગજીવન જે બોલે તે જુઠો, રીસાવ્યા.-૨.
વાલારે સંગે વદ્રારે વનમોં રમતાં, હસો તાળી દઇને ફુદડીએ ફરતા.
કાનુડાનાં કપટ દીઠું ઘણું રમતા, રીસાવ્યા ૩;
સખીરે મેં તો લોક લાજ સઉ ટાળી. સખીરે મુને મેહેણું, મેહેણું
બહુ બાલી'
સખીરે મો કેહેછે કાનુડાવાલી, રીસાવ્યા.-૪.
સખીરે હું તો ગઇતી જમના પાણી,વાલારે કેરીવાત અંતરની જાણી
તજીરે મને કુબજા કરી પટરાણી. રીસાવ્યા-૫
સખીરે મને ભુધરે ભુરકી નાંખી, જોનીરે એની કાંહાં સુધી ર-

ડીએ નાખી
વાલીરે હુતી તેને મુગટમોં રાખી. રીસાવ્યા-૬
સખીરે મને હસીને આપી તાલી,
કે રાધા તું છે ઘણી મને વાલી, એઇરે મેં તો હકરાઇ સરરે
હાલી. રીસાવ્યા—૭
સખીરે મેં તો મુગટમો જોયું ઉઘાડી, દીઠીરે, મેં તો નવીતમ
જોબન નારી, સોએરે પેહેરી મારા જેવી સાડી રીસાવ્યા—૮
બેનીરે મારા મનમાં તે કંઇ કંઇ થાએ, જોનીરે બેની જુલમ
કર્યો જદુરાએ મારારે સમ મારાથી નહીરે ખમાએ. રીસાવ્યા-૯
સખીરે મારા મનની તે કઉં એક વાત, હવેરે નહીં બોલું
સામળીઆાની સાથ, એવુ રે કહી વચનઆપ્યું સખી હાથ.રીસા૧૦
રામદાસ આશ પુરો સુખ થાએ, પુરૂશોતમ ભવની બાજ્ટ જાએ,
આત્મારામ સુખ સાગરમો સમાએ. રીસાવ્યા—૧૧

ગરબી

સોયકડી થઇને સાલે, મારા મદીરમાં કોણુ માલેરેસો ટેક.
પીતળ લોટા જળેરે ભરાવું, દાતણુને મસે આવેરે, સો—૧
ચીની ચઞાણાં તેલેરે ભરાવું, મરદનને મસે આવેરે. સો-૨
તાંબા તે કુંડી જળેરે ભરાવુ, નાવણુને મસે આવેરે- સો—૩
બારે બત્રીશી રશોઈઓ રંધાવુ, ભોજનને મસે આવેરે, સો—૪
લવેંગ એલાચીને પાનનારે બીડલાં, મુખવાસને મસે આવેરે. સો—૫
સાગ સીસગના ઢોલીઆ ઢલાવું, પોઢણુને મસે આવેરે, સો—૬

ગરબી

કાંનુડો કાળજાની કોર છે, બેની મારો કાંનુડો કાળજાની કોર
છે, ટેક.
અટપટી પાઘને કેસરીયા વાગો, માથે કળાયલ મોર છે. બેની ૧
વંદ્રાવનમાં વાલે વાંસલી વજાડી, ગેરવાનો સ્વર જોર છે. બેની-૨
શાંતીદાસના પ્રભુ રસીકા શીરોમણી, ગોપી સંગ પાધરો દોર છે
બેની-૩

ગરબી

દીઠડો કાન કોડામણોરે, કોઈએ દીઠડો કાન કોડામણો. ટેક. ૧
છેલ છબીલોને છોગાળો, રૂડોને ખુબ રસીઆમણોરે કોઈએ-૧
મળી છલવાની વાલો બુધીની પાયે, સામળીઆ સોહામણોરે કો-૨
શાંતીદાસનો પ્રભુ રસીક સીરોમણી પોતે થઈ ગયો વામણોરે-૩

ગરબો

પ્રેમની પીડા તે કોહોને કહીએરે, હો મધુકર પ્રેમની પીડા તે
કોને કહીએ. ટેક.
થાતા ન જાણી પ્રીત જાતાં પ્રાણ જાએ, હાલનાં કીધાં તે વ
ગ્યાં હઈએરે, હો મધુકર-૧
જેને કહેએ તે તો સરને કહે મુરખ, પસ્તાવો પામી સહી રહી
એરે, હો મધુકર-૨
ધીકાએ ઢાંકયા રાત દીવસ અંતરમાં, ભુખ નીદ્રામાં નવ લહી
એરે. હે મધુકર ૩
દાજયા ઉપર લુણ દીધું એ દામોદરે, સોકલડી સુખને કાળજ

દહીએરે. હો મધુકર—૪

અબળાનો અવતાર તે પરાધીન, રંક કલપેએ પણુ કાંહાં જઈ
એરે. હો મધુકર—૫

સ્નેહનો દઝાડયો ધણો [illegible]ારણુથી માઠો, સું કરીએ વાદયાં તે વ
હીએરે. હો મધુકર—૬

દયા પ્રભુ આવે તો મસીખ સુખ થાએ, દુઃખ દીધું નંદજી
નેહેએરે. હો મધુકર—૭

ગરબી

તમે અજાણ્યા હમે જાણીઆરે, મારો પાલવડો સીદ તાણીઆરે,
તમે સમજી લો મન માએરે, સાંભળીઆ વાહાલા રોની વેગળારે.
નારી સુરે સમજાને તું મુજનેરે, હું તો નહીરે જાવા દવું તુજ
નેરે, તારી મરકીને રાખીસ બાંહેરે, મહીયારી રાધા દોની દાન
સુરે. ૧ અલ્યા બાંહે સું મરડે વીઠલારે, મેં તુજ સરખાં બહુ
દીઠલારે, કપરૂ છે કંસનું રાજરે સામલીઆ ૨
નારી કંસથકી શું થાએ છેરે, એવા કંઈરે આવ્યા કંઈ [illegible]
છેરે, તારા ઉરના ઉતારીસ હારરે, મહીયારી રાધા-૩
અલ્યા હાર હૈયાનો તુટસેરે, મારા માથાની લટ છુંટસેરે, મારી
સાસુડી દેસે ગાલરે. સાંભળીઆ—૪
નારી આળને ગાળ કોને ચઢેરે, જેણે લેણું હસે તે તો લડેરે,
તારા ઘરમાં નથી કાંઈ કામરે. મહીયારી રાધા—૫
અલ્યા કામ સુ પુછે છે વીઠલારે, મેં તો તજ સરખા ઘણા
દીઠલારે, મેલો મેલોની મારો હાથરે. સામલીઆ—

નારી હાથ ન મેલું તાહેરારે, આ ભીંજમાં અમલ છે માહેરારે
હવે દાણ મેલ કેમ જાએરે. મહીયારી-રાધા—૭
અલ્યા દાણી તે કાને કહાવીએરે, ગોકુલથી મથુરામાં આવીએ
રે, ચારી નંદ જસોદાની ગાયરે. સામલીઆ—૮
નારી ગાએ ચારે સું થાએ છેરે, આપણા બંનનેના કામ થાએ
છેરે, નારી મેણાં દીધે સું થાયરે. મહીયારી રાધા—૯
અલ્યા એમ ન કીજે વીઠલારે, મેણાં માણસને દેતાં દીઠલારે,
નને લંપટને નહીં સાંનરે સામલીઆ—૧૦
નારી લંપત છે તુજનેરે, હવે દાણ આપી દેને મુજનેરે,
તું તો દાણ ચોરાવીને જાયરે. મહીયારી રાધા—૧૧
અલ્યા ચોર પણ નહીં કીજીએરે, જાદવરાય જાવા દીજીએરે,
તારૂં દાણ આપું તે લેરે. સામલીઆ—૧૨
નારી દાણ ન મેલું દોકડારે, અમે લઇશું ગણીને રોકડારે, તેમાં
તે સું કરસે લોકરે- મહીયારી રાધા—૧૧
વાલા લોક થકી નથી લાજતારે, સુંના મંદીરયામાં માહાલતારે,
મારા ફોડયાં મહીઆરીના માટરે. સામલીઆ—૧૪
નારી મહીના માટલાં ફોડીસુરે, તારા ઘરના ગોરસ ઢોલીસુંરે
હઇઆ કસનો નથી લાગરે. મહીયારી ,રાધા—૧૫
હું તો ભીખુ બાવુના છોકરીરે, મારી પાસે નથી પઇ રોકડીરે,
તુંને કયાંથી આપું દાણરે. શામલીઆ—૧૬
અલ્યા પઇએ પઇએ સું થાએ છેરે, હવે દાણ વેળા વહી જા
યે છેરે, તમે ચાચારી બોલા વાતરે. મહીયારી રાધા ૧૭

તું તો નંદરાયનો બેટડોરે, તું શાંનો માગે દાણ દોકડોરે, તું તો ગોકુલ ગામનો ગેટડોરે. સામળીઆ—૧૮

અલ્યા ગેટા પણું નહીં કીજીએરે, જુગમાં તે જસ લીજીએરે, સ કરો ભાણેજની સાથરે. મહીયારી રાધા—૧૯

મામા કંસે માર્યા ભાણેજનેરે, તમે નાશી ગયા ગોકુલમાંરે, તે તો નંદ જસોદાને ઘેરરે. સામલીઆ—૨૦

અલી નાંમંતી ભાગંતી જાએછેરે, ઘણે દહાડે આવી મારે હા થમાંરે, હવે નહીરે મેલું તુને અહીરે. મહીયારી રાધા—૨૧

અલ્યા જારે જુલમ નહીં કીજીએરે, નદવજી જાવા દીજીએરે. બીડી આહેરીપણું ના કીજીએરે, હવે દાણ આપી દીજીએરે, તારે રંગથી જાઓ ઘેરરે, મહીયારી રાધા—૨૩

અલ્યા રંગ સું પુછે સામળારે, આ લોકોને રંગ લાગે ઘણાંરે, તમ સાથે બાંધી પ્રીતરે. સામલીઆ—૨૪

અલ્યા દાણ લીલા એવા કીજીએરે, વાગી કાળજડાની કોરમાંરે તે તો વાગી ચાલી વન માંએરે. સામલીઆ—૨૫

અલી ચાલ વીસારી માલતીરે, તું કાહાં જાએછે મદમાતીરે, એમ કેહ રૂઘનાથજીનો સ્વામીરે. મહીયારી રાધા—૨૬

ગરબી

(૬) મારગ મુકો માવજી, ઘેર જઇએરે, મારે માથે મહીના માટ, ખોટી થઇએરે, ટેક.

મને વાર ઘણી થઇ વાટમા, ઘેર જઇએરે, દેખે દુરીજન લોક, ખોટી થઇએરે ૧

મારો પરણ્યો પંથ નીહાલસે, ઘેર જઇએરે, પડોસણ પુછશે પર
ખોટી થઇરે ૨

મારી સાસુ છે રીસાલેલી, ઘેરરે' મારા નણદી દેશેગાળરે, ખોટી
થઇએરે,—૩

મારી દેરાણી જેઠાણી મેણાં મારસે, ઘેર જઇએરે, દીએરીયો પુ
છસે પેર, ખોટી થઇએરે—૪

હેત હોય તો હરી આવજો, ઘેર જઇએરે, મારો હમણાં મેલો
હાથ, ખોટી થઇએરે—૫

રાધેના રસીયા નાથજી, ઘેર જઇએરે, મારા પ્રાણ તણા આંધા
ર, ખોટી થઇએરે—૬

ગરબી

ગીગરીયારે મત ઢોરોકનૈયા. મેં તો હઊંગીગાળીરે વાલારે એત્રખન
ટાંહાના મેં તોરે હઊંગી ગારી, રેવાલા, કાંના મેં તો તુમસે હારી
રેવાલા ગાગરીયા-૧

જઈ તોકારૂં જસોમતી આગળ, ધીરો રેરે ગીરધારી રેવાલા
ગાગરીયા —૧

વંદા વંનમેં સોર ઉપતો, ઓઢી કમરીઆં કારી રેવાલા—ગા૦૨

વંદારે વનમાં સોર ઉાનો, મળી સકળ બ્રીજનારી રેવાલા-ગા૦૪

વલ્લભના સ્વામી એમ કરી કહેછે, શીવની ભકતી સારી. રેવાલા
ગાગરીયા—૫

ગરબી

પુનેમ પ્રગટયોરે સજની, આવી રૂડી રમવા સરખી રજની ૧

રમવા ગયાંતારે હેલી, ઘરનો સઘળો ધંધો મેલી. ૨
રાંધ્યાં મેલ્યાંરે અન, વાહાલાજીની મોરલીમાં આણંદ ૩
મધુરીશી મોરલીરે વાજે, તેતો મારા હૃદય કમલમા છાજે. ૪
મીઠા સીદ જાઓછોરે મેલી. તમે મારા બાળ પણાના બેલી.૫
મારે મહી વેચવારે જાવુ, તમારે ગોરસ લુટી ખાવું. ૬
વૃંદા વનનીરે વાટે, વાહાલા મારા ઉભા જમના ઘાટે,૭
માથેથી મટુકીરે લીધી, વાહાલે મારે ઉભા રહીને પીધી. ૮,
હરીયે જોયોરે ડોહાળી; તાંથી એનો હીરલો લાવી ખોળી. ૯,
દાસ ભોવનનારે સ્વામી, તનમન સોંપૂ અંતર જામી, ૧૦.

ગરબી

સું કહું સો ભાતે આજ રાતનીરે લોલ.
સરદ પુનેમ ભલી ભલી ભાતનીરે. લોલ, સું કહું ટેક,
સંદર આવ્યાને સાહીએ ચઢીરે લોલ.
સાથે ઉગીઆ તે આડધે અંગ અડીરે લોલ, સું કહું ૧.
પેલો કામ દેવ ઉભોછે બાન ધરીરે લોલ,
રહ્યો ઉડ પતી અજવાળુ કરીને લોલ, સું કહું-૨,
આવ્યા ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી જોવા કારણેરે, લોલ.
તનમન ગયું પ્રભુજીના ધ્યાનમ રે લોલ, સું કહું, ૩.
બીજા દેવ જોવા આવ્યા તે ગણુતી નહીરે લોલ.
જોઇ અપછરા લાજ પાપી મહીરે લોલ, સું કહું-૪,
સાંમ વેદનું ગાયન કઇરું વેણુ મારે. લોલ,

વેથી સઉ દોનુ લાં મનડું હયુરે લોલ સું કહુ-૫.
પગેને પુરને ઘુમ ઘુમ વાગતાંરે લોલ,
ગોપી ધમ ધમ ઘુગરા ગાજતારે લોલ, સું કહું-૬.'
ખડે તાલી તે મધુરી તાનમાંરે લોલ.
ધરે સંકર સરીખા મન ધાનમાંરે લોલ, સું કહુ-૭,
એવો રાશ રચ્યોછે વંદ્રાવનમાંરે લોલ,
જોઈ કૃષ્ણ મુખ રાચ્યા મનગારે લોલ. સું કહું-૮.
સુખ નથી એવું સંસારમાંરે લોલ,
ગુણ ગાએ હરી દાશ ગાંનમાંરે લોલ. સું કહુ-૯.

ગરબી

રૂમઝુમ કરતી ચલી ભીલડી, પેહેરી કસુંબા સાડી.
ઘડી પલકમેં વાત લગાદઉ. કોણ પુરૂસ ઘેર નારી. રૂમઝુમ.ટેક
તુમારે રેહેના જંગલ દેવલમે, ગાંજા ભંગર ભોગી.
તુમારા સીરપર આક ધતુરો, અમ ભીલડીને તમે જોગી.
રૂમઝુમ-૧

રારે ભીલ ઘેરમે પણુ રહેતી, બાલ બાલ મોતી પરોતી,
મેરારે ભીલકુ બછવા પડયોરે, સીવ જંગલ હીડું જોની.
રૂમઝુમ -૨.

સોનારે રૂપા બોહોત ધરેણા, મોતનકો નહીં પાર.
સવા સેરકા ઝાંઝર ઘડા દઉં, ઠમક મેહેલો પાવ- રૂમઝુમ ૩.
ચોટસ મેરા ભાઇ ભત્રીજા, સવાલાખ મેરો ભીલ,

સવાલાખ મેરે ભીલ, અબીરે આયેગો ભુલીઓં ભીલતો.
તુજને લગાએગો તીર, રૂમઝુમ ૪
અકાસ વરતો ધુંગ ધકાદઉ. ગંગા નીકાદઉં પાણી,
જટામોથી ગંગા નીકાદઇ, ફુબઈ ફુબઇ ભલી મારૂં,
રૂમઝુમ–૫.
તુમારે ઘેર તો ગંગા પારવતી, તીસરીકું કા કરનારે,
અમે અમારે મારગ જઇએ. તપસું ધાન તમે ધરનારે.
રૂમઝુમ–૬,
પારપતીજીકું મૈઅર વળા દઉં ગંગા ભરે તેરો પાણીરે,
ઉજડ બંડપર મેહેલ બના દઊ, તુજને કરૂં પટરાણીરે,
રૂમઝુમ–૭.
જો ભીલડીકી ગરજ કરો શીવ, નાચો દાહાડી દાહાડી.
ધનગન ધનગન શીવજીરે નાચ્યા, ભીલડીની અગાડી.
રૂમઝુમ–૮,
પારવતીએ રૂપ પ્રકાસ્યું, મનમાં સોવજી લાજ્યા,
વલભના સ્વામી એમ કરી કેહેછે, શીવની ભક્ી સારી.
રૂમઝુમ–૯.

ગરબી

ઉભો રહે અલબેલડા, કહું વાત હું તુજને, હાંહાંરે–કહું–ટેક
સામાટે નથી બાલતાં, કાજુ જો મુજને, હાંહાંરે– કાજુ–૧

વચન ગયું મળવા તણું, તેની આંટી પાડી, હાંહાંરે—તેની—૨
મનમાંરે સમજો સામળીઆરે, તમથી કોણ વહાલું. હાંહાંરેતમ-૩
આપ કારણ આ ભગુ સજીરે, વાલા બીજમાં માલું
હાંહાંરે—વાલા—૪.
શું કરીએ સંસારનેરે, સાસરીઆં સાલે, હાંહાંરે—સાસ—૫
અમે વહુઆરૂ વાલેમજીરે, મારૂં સું ચાલે, હાંહાંરે—મારૂં—૬
જાણ થયું છે અમનેરે, એ કેહે એવું હાંહાંરે—એ-કેહે-૭
નદકુંવર સાથે લશું, વહુ તારે સારૂં. હાં હાંરૂ-વહુ-તા-૮
પાંચ પટાનો ઘાઘરોરે, દરીઆઇનો નેફો, હાંહાંરે-દરી-૯
કસુબાની કાંચળીરે, ઉપર તોઇનો ગોટો, હાંહારે ઉપર તો—૧૦
પેરો નથી પણ પેહેરસું, મને ઓરીયો વીરયો, હાંહાંરે—૧૧
હરીનટનારે હરી પાતળીઆરે, કેવું હોયતે કહેજો. હાંહાંરે—૧૨

ગરબી

કે મોરલીવાલોરે મોહનજી ઘણું ઘણીજો, કે તારી મોરલીની
નિંદા કરે ઘણીજો ટેક.
કે નીરભે થઇને છેડલો નાખ્યો શીર બણીજો, કે જાણે જુઠગ
સંસાર લાજ વીસરીજો મોરલી—૧
કે ગોપી જાત ભાત વરણ કુલ પર હરીજો, ખરી ખાંતે છબી
લાઇને હું વરીજો, મોરલી—૨
પ્રેમ પ્રીત કાહાનુડા વર, હું બનીજો. રૂડા સખી એછે એબલજી
પોતે બન્યાજો, મોરલી—૩

ગારબી

માયા લાગી તાહારી, હરી મુને માયા લાગી તારી—ટેક.

ફુલડીએ હું સેજ બીછાવું, બાજઠ મેલું ઢાળી, હરી મુને-૧

સંસારનું સુખ હું તો કાંઇએ ન જાણું, જેર દઇને એના મારી
હરી મુને—૨

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, તમે જીત્યાને હું હારી—હરી મુને

ગારબી

બસ ગઈ રાધે પ્યારી, મોરલીમાં બસ ગઇ રાધે પ્યારી—ટેક

ગોરે ગોરે અંગ પર સાલુડા બીરાજે, ઉપર જરટકી નારી ૧

ગોરે અંગ અતલસકી ચોલી, ઉપર હાર હજારી.—બસ—૨

ગોરે ગોરે મુખ નટવરસે મોતી, ટીલડીકી ગત ન્યારી બસ-૩

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, સુંદર મુખપરવારી—બસ—૪

ગરબી

મોહન ભાંગ પીલાઇરે, કદમ નીચે મોહન ભાંગ પીલાઇરે—ટેક

જાગ જમુનાકા સીતલ પાણી, ગાંગર ભર કર લાઇરે. કદમ-૧

સોનેકી કુંડીને રૂપેકા સોટા, કુંડીએ રતન જડાઇ.—કદમ ૨

કૃષ્ણએ વાટીને બલદેવે ઘુટી, રાધાએ સારી સાઇરે. કદમ—૩

સોનેકા પ્યાલારે તમે પીઓ મતવાલા, અંખીઆમાં લીઆઇરે
કદમ—૪

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર, ચરણ કમળ ચીત લાઇરે કદમ-૫

ગરબી

સીતા કોણે હરીરે, હો લક્ષમણ સીતા કોણે હરીરે—ટેક.

સીતાને હરીરે પેલે લંકાપતી રાવણે, મદ્ધછે રોષ ભરીરે હો-૧
કોને સીવાડું સુગચંગરની ચોલી, કઈએક ખુણે ખડીરે, હો-૨
ઊંચી ઊંચી મેડીપર પલંગ બીછાયા, સજા સુની પડીરે હો-૩
વાહારે કરીરે લક્ષ્મણજી આયા, ખાંધે ધનુસ ધરીરે હો-૪

ગરબી ।

કહાન વાલારે મારી ચુંદડીનો ચોર છબયા નંદનારેમારી ચુંદ ડાનોચોર, ટેક.
ચુંડી ચોર ને વાલો કદમ ચડી બેઠો, શાહેલીમાં રમતાં મેં દુરથકી દીઠો, છબયા નંદના રે મારી ચુદડીનો ચોર, વાલા બ્રી
જના રે મોરી ચુંદડીનો ચોર.

કાનજી કાળા મોરલી વાળા ન કર ચાળારે, અડધી રાતે મથુર થી બરયા ઉચાળારે, વાલા બ્રીજનારે, છબયા નંદનારે—૨
લાલ લાલ ચુંદડીને તેનો રૂડો રંગ, વેગળો રહે વરણા ગીયા માહં સમળુ થાશે ભંગ વાલા-છબ—૩
લાખ ટકાના ચુંદડી ને તેનો દુંકો તાર, પરણ્યો મીઉજી લાડ લડાવે તેમાં કોને પાડ. વાલા—છબ—૪
આજગ રૂડી ચંદડીને છેડે બાંધી ધાણી, વંદાવનની કુંજગલન માં મોહન બરાવે પાણી. વાલા—છબ-૫
લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે બાંધ્યાં ફુલ, વંદ્રાવનની કુંજગલન માં મોહન કરાવે સુલ. વાલા—છબ—૬
લાખ ટકાની ચુંદડાને છેડે બાંધ્યું માકું, વંદ્રાવનની કુંજગલન

માં અચરત સરખું દીઠું વાલાં-છઇ-૮

લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે માંગ્યો કાપો, વૃંદાવનની કુંજગલીન માં વાલો મારો નાઠો. વાલા-છઇ ૯

ચુંદડી નહીં આપો તો તાતની આગળ વાત, ભરવાડામાં બેઠો જમતો, રાતના પીતો છાસ. વાલા-છઇ-૧૦

ચુંદડી આપો તો કાન તમને પાએ લાગું રે, નરસઇઆના સ્વામી સાડે માન માગું રે. વાલા-છઇઅ. નંદનારે મારી ચુંદડીનો ચોર-૧૧

ગરબી

સુણ ચતુર સુજાણ,
પરનારીસું પ્રીત કબુ નવ કીજીએ,
મારા વાલાજી,
દેખી પ્યારી નાર હરખ નવ કીજીએ, ટેક,
તારો જીવડો ભમમા પેર ભમે
તને ઘરનો ધંધો નવરે ગમે,
તારા ઘરની નારી નીત દમે, સુણ ચતુરસું,-૧.
તેંતો પરનારીસુ પ્રીમ કરી,
તેંતો સરમ આબરુ નવર ધરી,
તેંતો કુલની લજ્યા કાંઇ ન ધરી સુ-૨.
તને પરેમરસ પ્યાલો પાઇને, તને ખોખું કરશે ખાઇને,

સું ચતુરસું-૩.

ગરબી

લોચન મનનો રાજ, ઝઘડો લોચન મનનો,
રસાળો જનનો રાજ, ઝગડો લોચન મનનો, -ટેક.
પ્રીત પ્રથમ કોણે કરી, નંદ કુંવરની સાથ.
મને કહે લોચન તેં કરી, લોચન કહે તુજ હાથ-ઝગડો લો૦૧
નટવર નીરખ્યા નેન તેં, સુખ આવ્યું તુજ ભાગ,
પછે બતાવ્યો તેં મને, લગન લગાડો આગ,-ઝઘડો. લો-૨
સુણ ચક્ષુ હું પાગળું. તું મારું વાહન,
નીગમ અગમ કેયેમ સાંભળ્યું દીઠા વીના ગયું મન,
ઝગડો લો.-૩.
ભલો ફરાવ્યો મે તને, સુંદર વર સંજોગ,
મને તરુ તું નીત્ય મળે, હું રહુ દુઃખ વીજોગ,
ઝગડો લો-૪.
વનમાં વાલાજી કને, હું હસું છું નેન,
પણ તુજને વણ મેળવે, હું નવ લાગવુ ચેન. ઝગડો લો-૫.
ચેન નથી મન કેમ તને, ભેટે શ્યામ સરીર,
દુઃખ મારે જાણે જગત, રાત દીવસ વહે નીર ઝગડો લો- ૬.
મન કહે ઘણું હું રદે દુઃખ પ્રઘટ ત્યાં હોય,
તે મુજને લાગેરે નેન તેહ થકી તું રોય, ઝગડો લો-૭.

બેહુ આવ્યા બુધી કને તેણે ચુકવ્યો ન્યાય.

મન લોચનનો માગ્યું લોચન તું મન કાય–ઝગડે, લો.–૮.

સુખથી સુખ દુખ દુખથી મન લોચન એ રીત,

દયા પ્રીતમ શ્રી કૃષ્ણશું, બેહું વડયાં પ્રીત–ઝગડે. લો ૯.

ગરબી

ઉભો રહેની ગોવળીયા, તારી મોરલી મીઠી વાય. ટેક

છેલ છબીલા નંદનારે, તું ગીત મધુરાં ગાય. ઉભો–૧

હમો શગળી સહીઅર રીજશું, ત્યારે આપશું ગોરસ દાણ કહું કાના એટલુ રે, માહારો પા વડોમાં તાણ. ઉભો–૨

પાતર મેહલેની પાતળારે, લોક સાથે શા લાડ. કહું છઉ તમનેરે, તમે ખાશો માહારી ગાળ. ઉભો–૩

કામણ દુમણ તાહારી વેણમાં, તાહારી આંખડીમાંછે તંત્ર વસ કીધી બ્રિજનારીઓરે, તું ક્યાં શીખ્યો એ મંત્ર ઉભો–૪

તાહારૂં મુખ દીઠે સુખ ઉપજે, માહરા નેણાં શીતળ થાયે. નાચી દેખાડો નાથજીરે, માંહાના તનનાં તાપ જાયે - ઉભો–૫

પીળા પીતાંબર પેહેરીઆરે, મોર મુગટ ધરાયા સીશ, વંદ્રાવન ની કુંજલતમો, રાસ રમે જગદીશ. ઉભો–૬

ગોપી સહુ ટોળે મળી, દીઠે સોડા મોડ, નરસાઈઆના પ્રભુ પાતળા, મારા ભવના બંધન છોડ. ઉભો–૭

હુ ... પુજારી

મચકારા મદરીઆરા મચકે તારે મોહી રહીછું આવતાં નેજાગ્રા વારોને નેહા લગાવે, શપનેમે દીઠો સારી રાત શેજલડીમે સુઈ
રહીછું મચકારા. ટેક.

શારા શારા ભોજન વારી તમને જમાડું જમવાને આવો માહારા
રાજ. વાટડી જોઇ રહીછું—મચકારા.-૨

બીદરાવે બનમાં વારી રાસ રમાડું શોલશે ગોપીમા પેલો કાહા
તમ તમ મોહી રહીછું—મચકારા-૨

બાઇ મીરા કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર તમને વળગીને થઈછું લાલ
તમ તમ મોહી રહીછું—મચકારા મંદીઆ આરામ મચકે તારે
મોહી રહીછુ.—૩

ગરબી

કાહુ ઠીસીસે દીલ ના દીજે દીલ દીજે તો સમજ સોચકરકે—કાહુ
દીલ દીજે ફીર જુદાઇ ના કીજે—કાહુ અપની નાકહીએ ઓરકી
ના સુનીએ સુનીએ તો દીલકી દીલમાં રખીયે, મા ગુ જીવન
ભુ ભલાઇ કરેલે, થોડે દીનમે બુરાઇ ના લીજે. કાહુકીસીસે

સમાપ્ત

શ્રી " રાઈઝીંગ સ્ટાર પ્રીન્ટીંગ " મોટાં મંદીર પાસે સુરત.

જાહેર ખબર.

આ ચોપડી તથા બીજી જાતની સરવે ચોપડીઓ મારફત કાલીદાશ ભગવાનદાશ ના ઘર આગળથી મળશે.

જથાબંધ લેનારને કમીશન આપવામાં આવશે, નોટપેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહી.

સરવે જાતના ચોપડી ઘર આગળથી મળશે.

બત્રીશ પૂતળીની વારતા.	રાશ લીલા તથા ધોળપદ
જાલંધર,	સુરત સોબીન ગરબાવળી,
સુડાબોતેરી.	સુંદર વીલાશ,
મડાપચીશી	રામાયણ મોટુ.
કૃષ્ણચરીત્ર.	પ્રભાતીઉ.
છટકેલી છીનાળ	સુંદર મનહર ગાયન.
ચતુર સ્ત્રી ગરબા,	દેવતાઈ જાદુગર.
બદીએલ જમાવ પરી,	ગુલાબી ફારસ

વારતાઓ. નાટકો. કથાઓ, પુરાણો. આખ્યાણો નામાવળીઓ વઘેરેક. તથા એ શીવાય શરકારી તથા ખાનગી ચોપડીઓ ઉ-મારે ત્યાંથી મળશે. **સુરત વાડી ફળીઆમાં.**

થોડા દહાડા પછી ગુણકા ગાયનની ચોપડી બહાર પડશે અગાઉ ગ્રાહક થશે તેને ચાર આના. પાછળથી લેનારને છ આના.